

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2016 • LXIX • ŠTEVILKA

1

MIR VAM ZAPUŠČAM,
SVOJ MIR VAM DAJEM!

(JN 14,27)

VSEBINA

Iz generalne kurije MIR VAM ZAPUŠČAM, SVOJ MIR VAM DAJEM! (JN 14,27).....	3
Iz Južnoslovanske konference ZAPISNIK Z ZASEDANJA JKPMOFM.....	6
Iz provincialata MOJ GOSPOD ŽIVI!.....	9
Iz tajništva province ZAPISNIK 23. REDNE SEJE PROVINCIALNEGA DEFINITORIJA..... ZAPISNIK 24. REDNE SEJE PROVINCIALNEGA DEFINITORIJA.....	10 11
Iz provincialnega kapitlja SKLIC KAPITLJA SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA.....	14
Iz vzgojnih hiš VSAKDAN BRATOV Z ZAČASNIMI ZAOBLJUBAMI..... BRAT MELHIOR JE DIPLOMIRAL.....	23 26
Iz življenja in dela province IZ SVETOGORSKE KRONIKE..... NOVICE IZ NOVEGA MESTA.....	27 29
Teološki izzivi ŽIVETI USMILJENJE PO FRANČIŠKOVO.....	33
Pastoralni izzivi POŽIVIMO LJUDSKO PETJE V CERKVI..... KATOLIŠKI DAN.....	36 37
Raznoterosti EVROPA, KAM?..... VZGOJA ZA DELO.....	39 40
... in naj molijo za rajne + DANILA PIŠOT, MAMA P. VIDA LISJAKA..... SMRT MAME PAVLE LEBREHT.....	41 42

Poročila leto 2016 (LXIX) številka 1

Izdala: Slovenska frančiškanska
provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: br. Janez Papa
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
p. Krizostom Komar

Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

IZ GENERALNE KURIJE

Pismo generalnega ministra za veliko noč

MIR VAM ZAPUŠČAM, SVOJ MIR VAM DAJEM! (JN 14,27)

**Dragi bratje,
naj bo veselje in mir vstalega Gospoda z vami!**

Naš oče Frančišek je napisal psalm v svojem *Molitvenem bogoslužju Gospodovega trpljenja*, ki ga je molil vsak dan med velikonočnim časom: »*Pojte Gospodu novo pesem, ker je storil čudovita dela ... Gospod je naznanil svoje odrešenje ... To je dan, ki ga je naredil Gospod; radujmo se in se ga veselimo*« (FMbGt, Ps 9). Kar mi pade v oči pri tej molitvi, je, da nas Frančišek spodbuja, naj pojemo »**novo** pesem«, ker je »**to** dan, ki ga je naredil Gospod«, ki svoje rešenje razodeva na vedno nove načine.

Pomakniti se iz svojih 'območij udobnosti'

Letos me med branji iz velikonočne vigilije še posebej nagovarja tisti lepi odlomek, v katerem nas prerok Izaija vabi: »*O vsi, ki ste žejni, pridite k vodi! In vi, ki nimate denarja, pridite, kupite in jejte!*« (Iz 55,1). Vedno bolj postaja jasno, da mi, bratje, potrošimo preveč časa in energije za stvari, ki nam ne dajo pristnega življenja. Tako kot prerok naprej sprašuje: »*Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek ta to, kar ne nasiti?*« (Iz 55,2). Vse prepogosto se to udejanja kot porabljanje osebne pozornosti in energije za stvari, ki nimajo nič skupnega z našim življenjem, da smo bratje in manjši, da smo zavezani biti z Božjimi ubožci in da naredimo svoja življenja bolj preprosta. Če smo iskreni, si moramo priznati, da jih – kakor mnogo naših sodobnikov – preveč izmed nas postane žrtev prevladujočega »tehnično-ekonomskega vzorca ...«, da se znajdemo v vrtincu nakupovanja in nepotrebnih stroškov ..., da se osredinimo na same sebe in zapremo v svojo vest.« (Papež Frančišek, *Laudato si'*, 203-204). Vrh tega vlagamo veliko napora v projekte, ki so morda služili Božjemu ljudstvu v prejšnjih desetletjih, sedaj pa imajo malo skupnega s tem, kako Gospod danes »izkazuje svoje odrešenje«.

Zgodba iz prvih virov nam pripoveduje, da so neko veliko noč bratje v samotišču v Grecciu pognili mizo za pravo pojedino z belimi prti in steklenimi posodami. Frančišek je prišel dol, in ko je videl, da je miza tako zelo okrašena, je smuknil ven. Potem, ko so bratje sedli z namenom, da bi imeli gostijo, je potrkal na vrata s skledo za beračenje in zaklical: »*Zavoljo ljubezni do Boga, dajte vbogajme temu ubogemu popotniku*« (2 Cel, 61). Tako sv. Bonaventura pojasni: »*Naučil jih je s sveto zgovornostjo, da obhajajo Gospodovo pasho, to je njegov prehod iz tega sveta k Očetu, v uboštvu duha, da gredo skozi puščavo sveta kot tujci in popotniki*« (LM 7.9). Da, velika noč nas kliče, da slavimo Božji dar novega življenja **danes**, toda mi, manjši bratje tega ne moremo početi s tem, da pogrinjamo mize s svojimi dosežki iz preteklosti, ki danes ne potešijo naše lakote, ali da se zadovoljimo z lažnimi 'blagoslovi' preobilja udobnosti sveta, ki umira. Nasprotno, moramo resnično postati popotniki, svobodni za to, da se pomaknemo v prihodnost, ki nam jo pripravlja Bog.

‘Iztegovati se proti temu, kar je pred nami’

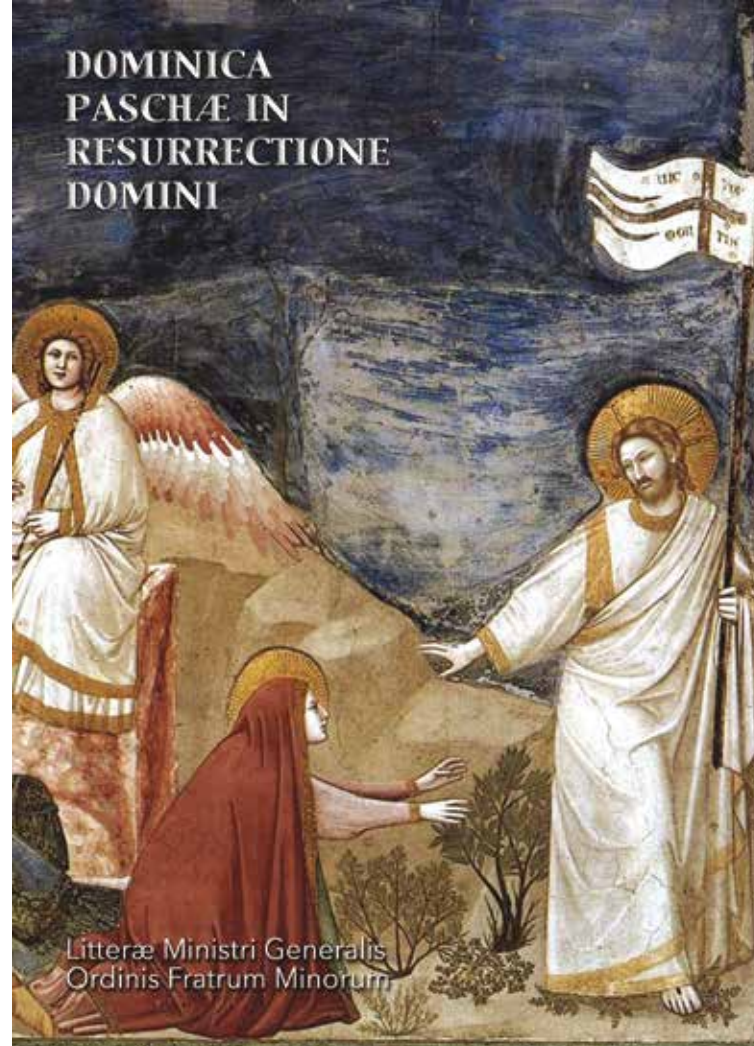
To pismo pišem na peto postno nedeljo. V današnjih berilih nas Gospod kliče po preroku Izaiju: »Ne spominjajte se prejšnjih reči ... glejte, nekaj novega storim!« (Iz 43,18-19). Sv. Pavel pa nas spominja, da je za nas potrebno le eno: »Pozabljam, kar je za menoj, in se stegujem proti temu, kar je pred menoj« (Flp 3,13). Da, bratje, Božje kraljestvo »ni še«, toda vstali Gospod prehaja preko zaklenjenih vrat naših varnosti in strahu (prim. Jn 20, 19) in nas vabi, da se mu pridružimo na poti. Vstali Gospod nas kliče, da obnovimo svoja življenja, da gremo k njemu, ki daje življenje, in da poslušamo njegov glas, da pustimo, da Bog v nas obnovi svojo vizijo, kaj pomeni biti moške evangelija, nosilci usmiljenja in sprave, predani, da pomagamo pri prenovi obličja zemlje tako med ljudmi kot tudi v samem stvarstvu, preko spreobrnjenja našega osebnega življenja in našega bratskega življenjskega sloga.

Naša poklicanost v tem, da smo manjši in bratje, klic, ki se začne v vsakem izmed nas in med nami, lahko seva iz nas vsem ljudem, postaja živo evangelijsko sporočilo v času delitev, nasilja in tendenc, da pospešujemo politiko in kulturo izključevanja. Lahko postanemo živi zgled vizije, h kateri nas kliče papež Frančišek: »Temeljna naravnava za preseganje samega sebe, za ozdravitev vase zaverovane zavesti in samozadostnosti je korenika, ki nam omogoča pozornost do drugih in do okolja. Spodbuja moralno reakcijo, da premišljujemo o vplivu, ki ga povzroči nekaj, kar je zunaj slehernega dejanja in sleherne osebne odločitve. Ko smo zmožni preseči individualizem, je mogoče dejansko vzpostaviti drugačen, alternativen slog življenja in mogoča postane tudi bistvena sprememba družbe.« (Laudato si’ 208).

Usmiljenje se začne doma – odpustiti drug drugemu

Letošnja velika noč pade v izredno jubilejno leto usmiljenja. Prerokov klic, da se »ne spominjamo prejšnjih reči«, zahteva, da odpustimo in odložimo stare prizadetosti in rane. Vse prepogosto lahko imamo svoje brate zaprte v preteklost. Nekaj, kar so rekli ali naredili, nas je leta nazaj prizadelo in še zdaj določa naš odnos z njimi. Če se hočemo pomakniti v Božjo prihodnost in postati bratstvo, poklicano živeti v svetu danes, moramo za sabo pustiti te prizadetosti. Vstali Jezus nam daje moč, da odpustimo (prim. Jn 20,22-23). Poslušajmo glas sv. Frančiška: »Da ne bi bilo nikoli nobenega brata na svetu, ki bi se pregrešil, kolikor bi se največ pregrešiti mogel, pa bi potem, ko bi se ozrl v tvoje oči in iskal v njih usmiljenje, odšel, ne da bi se ga ti usmilil.« (FPMi 9). Da, bratje, kakor nas papež Frančišek spodbuja: »Je čas vrnitve k bistvenemu, da si naložimo breme šibkosti in težav svojih bratov. Odpustanje je sila, ki obuja k novemu življenju in vliva pogum, da se v prihodnost ozremo z upanjem« (Papež Frančišek, Obliče usmiljenja 10).

Na poseben način nas to jubilejno leto kot frančiškane poziva, da presežemo delitve v našem bratstvu, ki so se pojavile med našo dolgo zgodovino. Naslednje leto 1517 zaznamuje 500. obletnica tako imenovane združitvene bule *Ite Vos*, ki je manjše brate razdelila na različne redove. Prejšnje leto nas je generalni kapitelj zavezal, naj si prizadevamo za sodelovanje z našimi minoritskimi in kapucinskimi brati, da skupaj razločujemo, kaj Gospod hoče, da storimo v naši dobi kot manjši bratje, in kako lahko sodelujemo drug z drugim, da bi to dosegli. Že smo sprejeli odločitev, da si bomo prizadevali ustanoviti skupno frančiškansko univerzo v Rimu. To je zagotovo znamenje novega upanja in življenja. Tesno sodelujemo tudi z regularnimi tretjeredniki (TOR) v zadevah skupnega interesa.

Vstajenje – novi in spremenjeni odnosi

Izaijevo zagotovilo, da »jejte dobro, naj uživa v sočni jedi vaša duša« (Iz 55,2) je lahko podoba novih in spremenjenih odnosov, kakor je vstajenje obljuba novosti in spremenjenja. Medtem ko ne pozabljamo preteklosti, ponovno odkrivamo vir prave identitete v Kristusu in Frančišku ter potrebo in odgovornost, da iščemo življenje in ne smrti; da iščemo odpuščanje in usmiljenje ter ne povračila in maščevanja; da iščemo spravo z brati naših provinc, s širšim cerkvenim občestvom, z vsem človeštvom in z vsem stvarstvom. To pomeni, da »pridite po vodo brez denarja, brez plačila«, da se približamo v našem uboštvu in tem, da smo manjši.

Biblicist Gerhard Lohfink je napisal: »[Biti] vstajenska skupnost pomeni pričakovati, da bo ob vsaki uri Duh Kristusa pokazal skupnosti nove poti, da pričakujemo, da se bodo nova vrata kmalu odprla, računati, da lahko Duh vsako uro spremeni zlo v dobro, upati, da bo vsako uro nemogoče postalo mogoče, in nikoli reči 'kasneje!', ampak vedno 'zdaj!'« (Jesus of Nazareth, Collegeville 2012, 306). Bratje, ta 'zdaj' je pred nami! Če se vrnemo k svoji poklicanosti biti manjši in bratje na pristen način, tako da poslušamo vstalega Kristusa in dovolimo, da se njegove besede v nas ukoreninijo, potem se bo spolnila Izaijeva obljuba – oni »se ne vračajo tja [v nebo], ne da bi napojili zemljo, jo naredili rodovitno in brstečo ...«

Blagoslovljeno veliko noč vam vsem!

Rim, 19. marec 2016, slovesni praznik sv. Jožefa

Br. Michael Anthony Perry, OFM
generalni minister

Zagreb, Kaptol – 29. in 30. januarja 2016

ZAPISNIK Z ZASEDANJA JKPMOFM

V Frančiškanskem samostanu v Zagrebu na Kaptolu je 29. in 30. januarja 2016 potekalo redno zasedanje JKPMOFM.

Na zasedanju so bili navzoči vsi provincialni ministri in tajnik Konference fra Nikola Vukoja, 30. januarja pa se je pridružil tudi generalni definitor iz Rima, fra Ivan Sesar.

Zasedanje se je začelo 29. 01. 2016 ob 15. uri.

Po uvodni molitvi je fra Lovro Gavran, predsednik JKPMOFM, pozdravil vse navzoče in se zahvalil za njihovo udeležbo.

Sledilo je delo, kot je bilo najavljeno v dnevnem redu, ki je bil enoglasno sprejet.

➤ **Volitve novega tajnika JKPMOFM**

Za novega tajnika konference je bil enoglasno izvoljen **fra Robert Bahčič**, član slovenske province Sv. Križa.

Po izvolitvi novega tajnika, se je fra Lovro zahvalil fra Nikoli Vukoji za njegovo dolgoletno delo. Fra Nikola je bil namreč tajnik Konference polnih 37 let, v tem času pa je predano, vztrajno in odgovorno delal za dobrobit naših provinc in celotnega reda.

Tudi fra Nikola se je zahvalil za dobro sodelovanje in za možnost spoznavanja tolikih dobrih ljudi.

➤ **Branje in potrditev zapisnikov**

Fra Nikola Vukoja je prebral dva zapisnika s prejšnjih zasedanj. Oba zapisnika sta bila potrjena.

Fra Lovro je na kratko spomnil, da je bilo na generalnem kapitlju 2015 narejeno vse tako, kot so se dogovorili s Severnoslovansko konferenco (SLAN) glede izvolitve generalnega definitorja. Vsi so podprli fra Ivana Sesarja, ki je bil tudi izvoljen.

Nato je **fra Andrija Bilokapić** pojasnil situacijo v zadrski provinci. Provinca ima 52 bratov, povprečna starost pa je okrog 65 let. Generalna kurija je poslala brata iz Palestrine, da bi pogledal samostan v Pazinu, kjer bodo osnovali bratsko skupnost kot je v Palestrini. Fra Andrija je vsem izročil tudi predlog pogodbe med Provincio sv. Hieronima v Zadru in Fundacijo bl. Egidija Asiškega (Palestrina).

➤ **Ratio formationis franciscanae**

Fra Joško Kodžoman, ki je zadolžen za vzgojo in študij na ravni JKPM OFM, je obvestil, da je njihov svet pripravil RFF za vso konferenco. Vse province so dobile osnutek, ki ga bo vsaka provinca prilagodila zase. Besedilo je bilo poslano tudi fra Domagoju Runji in fra Siniši Balajiću, ki ga bosta prevedla v italijanščino. Zdaj je za to odgovoren fra Siniša.

➤ **Srečanja provincialnih definitorjev**

Fra Joško je predlagal, da bi bilo srečanje vseh definitorjev naših provinc v jeseni 2016 ali spomladi 2017, saj je v tem letu več provincialnih kapituljev, kjer bodo izvoljena nova vodstva. Za kraj srečanja definitorjev vseh provinc je predlagal Medžugorje – zaradi kraja samega in molitvenega ozračja. Provincialni ministri so se strinjali, da bo kraj srečanja v Medžugorju.

➤ **Znanstveni simpozij dveh konferenc**

Fra Lovro je govoril s fra Alanom Brzyskim, predsednikom Severnoslovanske konference (SLAN), o izvedbi skupnega znanstvenega simpozija JKPM OFM (SLAS) in SLAN. Tema bi bila: **Evangelizacija v slovanskih deželah v postkomunističnem času**. Fra Joško je povedal, da je o tem že govoril s fra Mijom Džolanom, ravnateljem Frančiškanskega inštituta za kulturo miru, saj ima on izkušnje in potrebno znanje za pripravo simpozija. Potrebno bi bilo aktualizirati frančiškansko karizmo v naši družbi. Fra Mijo je že pripravil koncept in povzetek raziskav, ki jih je poslal fra Jošku. Zaradi pomembnosti samega simpozija, bi bilo dobro, da se simpozij odvija v Zagrebu. Več od tega še ni dogovorjeno.

➤ **Pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva (PMOS)**

Fra Ilija Vrdoljak, ki je zadolžen za to področje, je obvestil vse, da je potrebno najti zamenjavo za fra Mija Džolana, ravnatelja Frančiškanskega

inštituta za kulturo miru, ker ga on ne želi več voditi. Inštitut je na področju PMOS naredil veliko pomembnih stvari: ekološko karto Evrope, številne pobude v zvezi z encikliko *Laudato si'*... Za tečaj PMOS, ki bo organiziran na Antonianumu aprila 2016, je potrebno poslati vsaj enega brata iz konference.

Do naslednjega zasedanja je treba dodelati in potem tudi potrditi provincialni in konferenčni pravilnik za PMOS. Vsak provincialni minister je dobil osnutek statuta za PMOS JKPMOFM.

Fra Joško je dodal, da bi bil fra Božo Vuleta pripravljen ponovno se aktivirati pri delu inštituta, fra Ante Vučković pa je pripravljen biti ravnatelj. Oba dobro sodelujeta in zato bi lahko prevzela vodstvo Frančiškanskega inštituta za kulturo miru.

➤ **Pastorala poklicev**

Fra Marjan Čuden, poverjenik konference za pastorala poklicev, je ugotovil, da na tem področju ni omembe vrednega sodelovanja med provincami nema. Vsaka provinca dela zase.

Zatem je poročal o srečanju z naslovom: *Forum za poklice* na ravni slovenske province. Odziv bratov je bil dober, razpravljali so o tem, kako se je delalo nekoč, kaj delamo danes in kako iti naprej. Za praznik sv. Frančiška je provincialni minister napisal pismo vsem vernikom in jih povabil, da vzamejo knjižico z molitvami za nove duhovne poklice. Knjižica je prevedena tudi v hrvaški jezik pod naslovom: **Uzmite i molite** (*Vzemite in molite*). Vsi provincialni ministri so dobili zgoščenko s knjižico.

Fra Ilija Vrdoljak je provincialnim ministrom razdelil vprašalnik ob vstopu v red, ki naj bi ga izpolnili kandidati po temeljitem pogovoru z njimi, preden bi jih sprejeli v skupnost.

➤ **OFS in FRAMA**

Fra Andrija Bilokapić, poverjenik konference za OFS in FRAMA-o (OFS je uradna oznaka za FSR od leta 2011), je spomnil, da sta OFS in FRAMA samostojna, mi pa smo samo njihovi duhovni asistenti. Z naše strani je pomembno spremljanje in trajna formacija. Fra Andrija je na kratko poročal o delovanju Konference nacionalnih duhovnih asistentov FRAME v letu 2015.

➤ **Misijoni in evangelizacija**

Fra Lovro Gavran, predsednik konference in poverjenik za misijone in evangelizacijo na ravni konference, je poročal o pomembnih rečeh, ki so bile narejene v zadnjih šestih letih. Zadnje zasedanje *Medprovincialnega tajništva*

za misijone in evangelizacijo (MpTME), k je bilo v Hiši srečanja Tabor v Samoboru, 27. in 28. oktobra 2015. Na tem zasedanju je bilo predlagano: Podpiramo frančiškanske ljudske misijone, ki jih že opravljata zagrebška in slovenska provinca in jih priporočamo tudi drugim provincam.

Bratom priporočamo, da pomagamo afriškim provincam pri vzgoji in šolanju mladih afriških bratov v Afriki, a ne le tam, marveč jih sprejemamo k nam v naše province in vzgojne ustanove, da bi tako nekateri mogli pomagati pri pastoralnem delu naših provinc.

Naj se v vsakih od naših provinc po vzoru Kuće susreta TABOR, zasnuje Hiša molitve s programom duhovne ponudbe.

Predlagamo, da JKPM (Južnoslovanska konferenca provincialnih ministrov) potrdi predlagano besedilo „Pravilnika dela Medprovincialnega tajništva“ na svoji prihodnji seji 2016.

Naslednje zasedanje MpTME bo 25. in 26. oktobra 2016 v *Kući susreta Tabor* v Samoboru.

Prvi del zasedanja smo sklenili z molitvijo ob 18.30.

Drugi del zasedanja smo začeli 30. 01. 2016 ob 9.15 z molitvijo.

Fra Lovro, predsednik konference, je pozdravil vse navzoče, še posebej fra Ivana Sesarja, našega generalnega definitorja, ki je sodeloval pri delu konference.

➤ **Fra Ivana Sesar**, generalni definitor, je prenesel pozdrave celotnega vodstva reda, ki je ravno sklenilo svoj „tempo forte“ na kuriji. Fra Ivan je omenil nekaj tem, o katerih se je govorilo tudi na generalnem kapitlju: Ekonomsko stanje reda se počasi rešuje. Dolg je že močno zmanjšan.

Fra Ivan je obvestil brate, da so generalni ministri vseh vej Frančiškovega reda podpisali dogovor, da se morajo do konca leta 2017 v Rimu združiti vsa frančiškove univerze v eno Frančiškovo univerzo. To iniciativo močno podpira tudi papež Frančišek. Na tem projektu sedaj delajo tajništva za vzgojo in študij vsake veje našega reda.

Fra Ivan je spomnil, da bi bilo dobro prevesti v hrvaški in slovenski jezik *Linee guida di animazione del Definitorio generale per gli anni 2016 e 2017* in jih izdati skupaj s *Sklepnim dokumentom generalnega kapitlja 2015*.

Smernice reda so narejene samo za dve leti in ne več za šest let.

Leto 2016 je leto usmiljenja, in poudarek je, da se v naših skupnostih posveti posebna pozornost

ozdravljenju skrhanih odnosov med nami, znotraj province.

Leto 2017 bo posvečeno pravičnosti, miru in ohranjanju stvarstva, temelji pa na papeški encikliki *Laudato si'*.

- Srečanje JKPMOFM z generalnim definitorijem je planirano za začetek junija 2017.
- Fra Ivan je spomnil tudi na srečanje predsednikov vseh konferenc reda, ki bo maja 2016 na generalni kuriji. Zelo pomembna je navzočnost vseh predsednikov.
- Fra Ivan je nato govoril o težavah zadrške province sv. Hieronima. Generalno vodstvo reda zahteva od konference sodelovanje z zadrsko provinco. Aprila 2016 ima zadrška provinca kapitelj, na katerem bodo morali sprejeti pomembne odločitve o prihodnosti province. Fra Andrija bo sklical izredno sejo definitorija, na kateri bodo pripravili kapitelj, da bodo lahko naredili naslednje korake za reševanje vprašanja obstanka province. Po kapitlju bo provincialni minister obvestil konferenco glede odločitev in iniciativ zadrške province. Fra Ivan je ponovno poudaril, da se mora v reševanje problema province sv. Hieronima vključiti celotna konferenca, saj to od nas zahteva generalni minister s svojim definitorijem. Fra Ivan je še dodal, da smo po vesti dolžni nekaj narediti, ker so naši samostani dediščina celotnega našega reda.
- O projektu bratskega življenja v Pazinu je fra Ivan omenil, da generalni minister pričakuje, da bodo bratstvo sestavljali najmanj štirje bratje. To bo filialna hiša samostana v Palestrini, ki je neposredno odvisen od generalnega ministru našega reda. To je projekt reda, ne zadrške province. V Pazinu bi bila hrvaška skupnost, zato generalni minister prosi provinciale, da o tem obvestijo svoje brate, da se zainteresirani javijo za vsaj šest let.
- Ob koncu zasedanja se je dosedanji predsednik konference **fra Lovro** zahvalil vsem za dobro sodelovanje in bratsko podporo pri izvajanju vseh obveznosti do konference skozi minulih sedem let. Posebej se je zahvalil dolgoletnemu tajniku konference fra Nikoli Vukoji, ki mu je bil desna roka. Fra Lovro smatra, glede na to, da mu služba provinciala poteče s provincialnim kapitljem, ki se začne 04.04.2016, da je potrebno na tem zasedanju izbrati novega predsednika konference, ki bi moral sodelovati tudi na srečanju stalnega sveta UFME, ki bo 11.-12. marca 2016.

Provinciali so se dogovorili, da bodo novega predsednika konference izbrali po aprilskih kapitljih, saj sicer bosanski in slovenski provincial ne bi mogla kandidirati za predsednika.

- **Prvo izredno zasedanje JKPMOFM bo 4. marca 2016 v Zadru**, z začetkom ob 12. uri. Na seji bo prisoten tudi generalni definitor fra Ivan Sesar in celotni definitorij province sv. Hieronima.

Drugo izredno zasedanje JKPMOFM bo 20.-21. aprila 2016 v Mostarju, z začetkom ob 12. uri. Na tej seji bodo izbrali novo vodstvo in razporedili naloge znotraj konference.

Na koncu se je predsednik konference fra Lovro zahvalil vsem, še posebej domačemu fra Iliji Vrdoljaku.

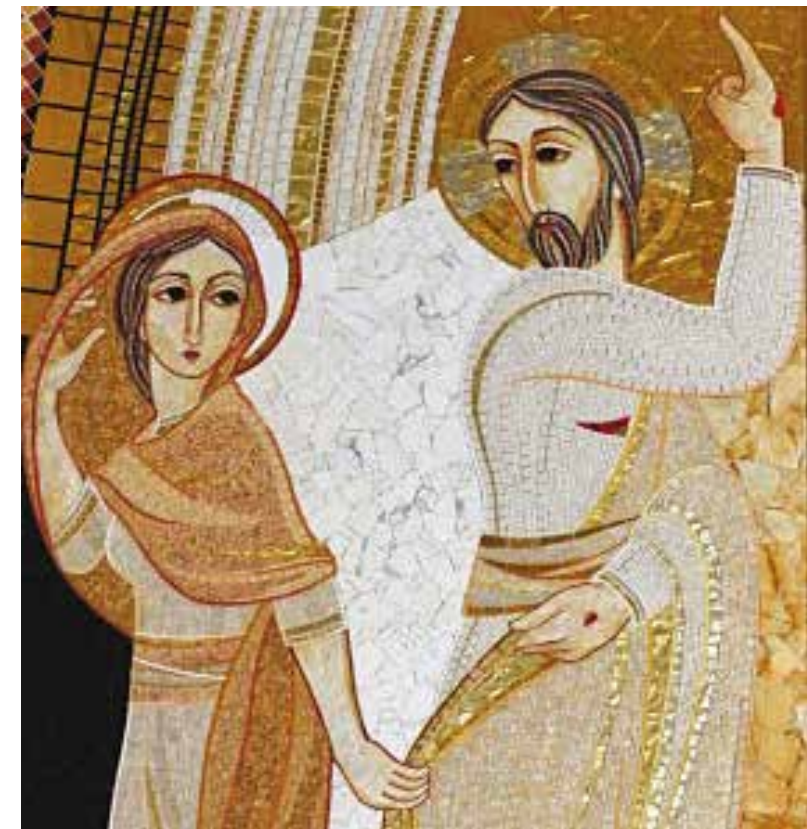
Zasedanje smo sklenili z zahvalno molitvijo ob 11.30 uri.

*Zapisnik je pripravil
fra Robert Bahčič, tajnik JKPMOFM*

Pismo provincialnega ministra za veliko noč

MOJ GOSPOD ŽIVI!

deal za manjše brate je sam Jezus Kristus. Po njem hrepenimo: »Zase si nas ustvaril, o Bog, in nemirno je naše srce, dokler se ne spočije v tebi!« (sv. Avgustin).

Resnica o Jezusu je, da je pravi Bog in pravi človek in resnični Odrešenik. Kristus je Pot, Resnica in Življenje. Jezus je razodetje Božje ljubezni in klic k ljubezni. Vse njegovo poslanstvo to dokazuje. Brez Kristusa bi ostali brez odgovora na vprašanje o svojem bivanju, naše življenje bi bilo brez smisla.

Če vas bodo te besede o Jezusu povabile k iskrenjši ljubezni do Boga in ljudi, če boste v ta namen molili in si za to prizadevali, če boste izžarevali iskreno ljubezen do sobratov, potem boste lahko rekli, da ste srečali Jezusa, kot Marija Magdalena v velikonočnem jutru, ko je rekla: »Moj Gospod živi!«

Sem in tja to doživetje živega Boga v nas zaspi in je dobro takole prositi: »Moj Bog, prosim, da v meni prebudiš hrepenenje po tebi, ki je resnično največje hrepenenje mojega življenja. Včasih pozabim nate in vendar vem, da si edino gibalno mojega obstoja. Kar storim, kar mislim, kar izrazim, v globini priteka iz hrepenenja po tebi. Prosim te, da v meni zbudiš kipenje po tebi, kakor Davidu, ki ti je pel v samotni Judovski puščavi. Naj krik, ki je izšel iz njegovega srca postane moj krik, da bom sedaj in vso večnost opeval tebe, ki si moj Bog in moje vse!« (Carlo Maria Martini).

Velika noč nam še posebej govori, da smo ustvarjeni za pesem in praznovanje z Bogom. Ustvarjeni smo po Božji podobi, da bi bili ljudje. Ustvarjeni smo za

luč, za veselje, za smeh, za življenje v ljubezni. Ustvarjeni smo, da bi osrečevali druge okoli sebe. Ustvarjeni smo po Božji podobi, ki je ljubezen. Ustvarjeni smo za svetost in nebesa.

Velika noč govori o zmagi življenja ljubečega Boga in o tem koliko smo dragoceni. Praznujemo jo vsako leto, da ne bi pozabili: da živimo, ni bila naša lastna zamisel; in da dihamo, ni bila naša odločitev. Bratje nikoli ne pozabite: nihče nima vaše življenjske zgodbe in nihče ne veruje kot vi. Bogati ste... ne glede na to, da ste obljubili ubožstvo. Vaše bogastvo je v tem, da morete živeti in da nihče na tem svetu ne živi takšnega življenja, kot ga živite vi... Verujte, da v temo lahko prinesete luč - in spoznali boste, da je dovolj majhna lučka, da se drugega dotakne svetloba. Ne odpovejte se kraju, kjer upate, trpite, se veselite - kajti, če bi se mu odpovedali, bi tam nastala velika praznina. Ostane svobodni - za svobodo ste bili odkupljeni - in sprejemajte meje, ki so vam dane. Bog vas ima rad v vaši enkratnosti: vesel je, da ste. Vaše ime je za vedno zapisano na Njegovi dlani.

Bratje, za veliko noč vam še posebej želim naj vas blagoslovi Gospod in vas varuje. Razjasni naj svoj obraz nad vami in vam bodi milostljiv. Obrne naj svoje obličje k vam in vam da svoj mir. To naj vam podeli vsemogočni Bog, Oče in Sin in Sveti Duh. Amen.

p. Marjan Čuden, provincialni minister

Št.: 3/2016

Ljubljana Vič, 26. januar 2016

ZAPISNIK 23. REDNE SEJE PROVINCIALNEGA DEFINITORIJA

Triindvajseta redna seja provincialnega definitorija je potekala 26. januarja 2016 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.40 uri, udeležili pa so se je generalni vizitator p. MARKO MRŠE, provincialni minister p. MARJAN ČUDEN, vikar province p. AMBROŽ MUŠIČ, definitorji province p. BERNARD GOLIČNIK, p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli v kapeli z molitvijo, ki jo je pripravil p. Bernard Goličnik.

➤ Sprejem zapisnika in pojasnila

Zapisnik je bil sprejet.

➤ Poročilo generalnega vizitatorja po vizitaciji

Generalni vizitator je predstavil potek vizitacije.

Izpostavil je sledeče:

Bratsko življenje – pričevanje in odgovornost za redovne poklice, kar predlaga kot temo kapitlja.

Zavedati se moramo odgovornosti vseh za pričevanje redovnega življenja. Kakšno je naše delo z mladimi – FMP, FRAMO, OFS, ministranti ...

Provincialni minister je spomnil na sklepni dokument generalnega kapitlja, ki govori o bratskem življenju.

Aspirantom in kandidatom moramo ponuditi program, ne samo nastanitev v naših samostanih.

Sklep: Na kapitlju bomo zbrani ob temi »Bratsko življenje – pričevanje in odgovornost za redovne poklice«.

➤ Predlagani dnevni red kapitlja

Oblikovali smo dnevni red kapitlja in posamezne moderatorje sej.

Za tajnika kapitlja je bil imenovan p. Janez Papa.

➤ Dopisi

Obravnavali smo nekaj prošenj hiš za finančno pomoč in posojilo.

Bratje izza Bežigrada so prosili za posinovljenje zakoncev Janeza in Mije Zajec. Odobreno.

Br. Boštjan Horvat prosi za dovoljenje romati v Sveto deželo skupaj z ostalimi diakoni. Odobreno.

➤ Razno

Prevod zaključnega dela dokumentov generalnega kapitlja je v zadnji fazi.

Spletišče pokojnega p. Bruna Korošaka bo preneseno pod okvir spletne strani province.

Priporočamo, naj gre nabirka na Pepelnico preko Komisarita za Sveto deželo za kristjane v Siriji.

Arhivar g. Vojko Pavlin je popisal listine v provincialnem arhivu: za en mesec se njegova zaposlitev podaljša.

Ponovno je bil podan predlog za oprostitev dolgov vseh samostanov ob jubilejnim letu usmiljenja.

Obravnavali smo nekaj osebnih zadev bratov.

Mesečne in področne duhovne obnove:

februar – kultura usmiljenja

marec – Očaranost nad Kristusom – p. Niko

Žvokelj

april – *Miserando atque legendo* (poklicanost)

Prihodnja seja bo v torek, 8. marca 2016 ob 9.00, na Viču.

Sejo smo sklenili ob 12.40 uri in nadaljevali s kosilom, za katerega se zahvaljujemo viški skupnosti.

br. Janez Papa
tajnik province

Št.: 8/2016

Ljubljana Vič, 8. marec 2016

ZAPISNIK 24. REDNE SEJE PROVINCIALNEGA DEFINITORIJA

Štiriindvajseta redna seja provincialnega definitorija je potekala 8. marca 2016 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.40 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. MARJAN ČUDEN, vikar province p. AMBROŽ MUŠIČ, definitorji province p. BERNARD GOLIČNIK, p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli v kapeli z molitvijo, ki jo je pripravil p. Ambrož Mušič.

➤ Sprejem zapisnika in pojasnila

Zapisnik je bil sprejet.

Provincialni ekonom bo na kapitlju predstavil predlog odpisa dolga v jubilejnim letu in ga dal na glasovanje.

➤ Personalne zadeve

Potekal je pogovor o skrbi in načinu reševanja problemov pri posameznih bratih ter drugih personalnih zadevah bratov iz province.

➤ Provincialni kapitelj 2016

Na petkovo somaševanje zadnji dan kapitlja bomo povabili tudi škofa Stanislava Lipovška.

Vsi bratje so povabljeni k sv. maši v sredo in petek. Svojo navzočnost naj sporočijo tajniku kapitlja.

Službe na kapitlju:

- tajnik kapitlja: p. Janez Papa

- pomočnik tajnika: p. Jernej Kurinčič

- moderatorji: definitorji in novoizvoljeni vikar province

- bogoslužje: p. Ambrož Mušič, p. Silvin Krajnc

- pregledovalci dokumentov in poslušalci zadev: br. Miran Špelič in p. Metod Ogorevc

- Komisija za pripravo sklepnega dokumenta: P. Edvard, p. Pavle in p. Tadej S.

- oblikovalci sklepov in pobud: p. Mari, p. Ambrož in p. Bernard

- števci glasov: določimo na kapitlju

Hiše naj poskrbijo za nadomeščanje kapitarjev v času kapitlja.

➤ Slovesne obljube p. Benedikta Emberšiča

Poslal je prošnjo. Potrebno je pridobiti vsa mnenja in dovoljenja. Predlagani dan in lokacija obljub sta primerni – 1. oktobra 2016 v Turnišču, pri sestrah klarisah.

Potem, ko se je provincialni minister pozanimal o kandidatu, je sledilo tajno glasovanje o primernosti za slovesne zaobljube.

➤ Razno

P. Boris je poslal spodbudo Branka Lušine o prevzemu arhiva sv. Ane v Margheri v Italiji. To bo opravil br. Miran.

Ljubljanski samostan prosi za posinovljenje ge. Vere Lamut. Odobreno.

Pogodba o darovanju dela samostanskega zemljišča v Nazarjah sestram klarisam je pripravljena.

Še enkrat bomo poslali vabilo generalnemu ministru naj nas obišče. V vednost jo bomo poslali tudi generalnemu definitorju p. Ivanu Sesarju.

Sejo smo sklenili ob 12.25 uri in nadaljevali s kosilom, za katerega se zahvaljujemo viški skupnosti.

Sejo provincialnega definitorija smo nadaljevali 15. marca 2016 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. MARJAN ČUDEN, vikar province p. AMBROŽ MUŠIČ, definitorji province p. BERNARD GOLIČNIK, p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli z molitvijo, ki jo je pripravil p. Marjan Čuden.

➤ Sestre klarise in zemljišče

P. Ambrož je predstavil pogodbo o podaritvi zemljišča pod samostanom klaris v Nazarjah. Vrednost zemljišča je 6.200€. Provincialno vodstvo se strinja, da se zemljišče podari.

➤ Prošnja br. Boštjana Horvata za prezbiterat

Provincialni minister je povabil k pogovoru o pogledih na življenje in delo br. Boštjana Horvata in mnenje o njegovi primernosti za prejem sv. reda duhovništva.

Sledilo je tajno glasovanje.

➤ Razno

Br. Jan Dominik Bogataj bo v mesecu avgustu na tečaju nemškega jezika v Nemčiji. Bival bo v enem izmed naših samostanov.

Predlagani **datum obiska generalnega ministra**

konec oktobra nam ne ustreza, saj sovпада s povečanim spovedovanjem pred praznikom Vseh svetih. Prosili bomo za nov termin.

P. Mari Osredkar prosi za dovoljenje za predavanje v ZDA na *Western Michigan University* od septembra do decembra 2016. Z njegovo odsotnostjo se strinja tudi hišni kapitelj. Odobreno.

Iz mariborskega samostana so poslali mnenje o slovesnih zaobljubah p. Benedikta Emberšiča.

Prihodnja seja bo ob začetku provincialnega kapitlja v ponedeljek, 28. marca 2016 ob 17.00, v Nazarjah.

Sejo smo sklenili ob 11.00 uri in nadaljevali s poslovnim kosilom, za katerega se zahvaljujemo provinci alnemu ministru.

br. Janez Papa
tajnik province

STATISTIKA 2015

samostan župnija	prebivalcev	krščenih	nedeljnikov	krsti (vsi)	poroke	pogrebi	obhajila	bolniki		prvoobhajanci	birmanci	katehumeni			kateheza					ministranti
								obhajila	maziljeni			kršчени	birmani	obhajilo	predšolski	osnovna šola	skupin OŠV	mladi	študentje	
Koper	0	0	109	0	0	0	15200	49	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
Kostanjevica																				
Sveta Gora	0	0	0	10	12	4	36500	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Brezje	0	0	0	0	0	0	115000	0	2300	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12
Mošnje	1954	1600	91	20	13	20	4000	14	2	11	0	0	0	0	0	64	8	0	0	5
Kamnik	0	0	486	0	0	0	35000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12
LJ-Bežigrad	14000	9000	581	24	4	58	44500	802	77	14	34	1	1	1	0	132	16	10	5	21
LJ-Center	0	0	1822	74	9	37	119550	960	140	41	29	25	35	32	0	225	18	24	60	35
LJ-Šiška	15000	0	725	30	5	72	39500	980	130	18	26	1	1	1	14	144	16	10	15	25
LJ-Vič	34000	23800	1500	70	14	114	86000	3500	243	61	73	4	8	8	0	650	33	15	25	25
Nova Štifta	0	0	0	6	16	0	14800	88	2	0	0	0	0	0	0	27	0	0	0	11
Novo mesto	10000	7500	1100	54	10	56	64900	295	130	39	39	3	8	6	0	352	18	15	0	63
Nazarje	1540	1370	236	12	6	18	20380	245	31	16	26	0	0	0	0	89	10	11	5	22
Maribor	4500	3100	650	25	6	54	49000	241	298	12	0	2	3	3	3	42	3	2	38	14
Sveta Trojica	2300	2250	350	27	11	20	10400	166	20	15	0	0	0	0	0	180	12	5	0	26
Adelaide																				
Melbourne	0	0	175	13	3	51	9800	63	58	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
Sydney	5000	1400	204	6	1	18	12780	175	106	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
Lemont	523	523	131	2	1	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	88817	50543	8160	373	111	527	677310	7578	3542	227	227	36	56	51	17	1905	134	92	148	289

Od 28. marca do 1. aprila 2016 je v Nazarjah potekal provincialni kapitelj.

SKLIC KAPITLJA SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

Št.: 5/2016

Datum: 15. februar 2016

FRA MARKO MRŠE

Član Frančiškanske province Presvetega Odrešenika – Split,
po odredbi generalnega definitorija
generalni vizitator in predsednik provincialnega kapitlja
Slovenske frančiškanske province sv. Križa

Dragi bratje,

z Božjo pomočjo in vašim sodelovanjem sem opravil generalno kanonično vizitacijo vaše cenjene province. Pri tej nalogi mi je bil v veliko pomoč tajnik generalnega vizitatorja br. Marijan Cvitak, za kar se mu iskreno in bratsko zahvaljujem.

Najlepše se zahvaljujem tudi vam, bratje, za zupanje in bratsko gostoljubje, ki ste mi ga izkazali v času kanonične vizitacije province.

En del naloge je opravljen, pred nami pa je odgovornost, da z obhajanjem provincialnega kapitlja izberete novo vodstvo in postavite smernice za življenje in delo province.

Obhajanje provincialnega kapitlja je priložnost, da vse, kar se je zgodilo, še enkrat skupaj ovrednotimo in poiščemo nove priložnosti za rast v bratskem življenju, ki mora biti pričevanje pa tudi odgovornost eden do drugega, z ohranjanjem in cenjenjem redovniškega poklica vsakega brata, še posebej do novih redovnih poklicev, o čemer bo podrobneje beseda tekla tudi na kapitlju. Naj nas, kot do sedaj, vodi Sveti Duh, greje lju-bezen sv. Frančiška in prežema bratsko ozračje.

Zvestoba frančiškanskemu poklicu in nuja prepoznavanja znamenj časa, v katerem se nahaja provinca, nas postavlja pred resno in pomembno nalogo, ki jo lahko celovito izvršimo samo z Božjo pomočjo in za-zetostjo vseh bratov.

Vsi vi, bratje, ki sodelujete na kapitlju, boste v

kratkem dobili potrebno delovno gradivo, da se boste čim bolj pripravili za sodelovanje na kapitlju.

Potem ko je Komisija za štetje glasov uradno preštela glasove za predloge kandidatov za provincialnega ministra, sem generalni definitorij zaprosil za odobritev treh kandidatov za službo provincialnega ministra (PS čl. 76,3-4). Generalni definitorij je z dopisom z dne 29. januarja 2016, prot. št. 106258/S 046-16, odobril trojico bratov, ki so s tem uradno postali kandidati za službo provincialnega ministra. Navajam jih po abecednem redu, kot je navedeno tudi v dekretu odobritve:

- p. Robert Bahčič
- p. Marjan Čuden
- p. Viktor Papež

Ista komisija je preštela tudi glasovnice za odposlance. Največje število glasov je dobilo štirinajst bratov, ki so malo nižje navedeni po abecednem redu.

Tako torej s to okrožnico sklicujem redni provincialni kapitelj, ki ga bomo obhajali od 28. 3. do 1. 4. 2016 v samostanu Nazarje. Tema provincialnega kapitlja je: »Bratsko življenje: pričevanje in odgovornost za redovne poklice«.

Na provincialni kapitelj (prim. PS čl. 67,1) pozivam naslednje brate:

1. Člani po službi (PS čl. 68,1):

a) Dosedanje vodstvo province:

- p. Marjan Čuden, provincialni minister
- p. Ambrož Mušič, provincialni vikar in gvardijan (Ljubljana-Center)
- p. Andraž Arko, definitor
- p. Marjan Čuk, definitor, ekonom province in gvardijan (Kostanjevica)
- p. Bernard Goličnik, definitor
- p. Pepi Lebreht, definitor in gvardijan (Sveta Gora)
- p. Miran Špelič, definitor
- p. Janez Papa, tajnik province

b) Gvardijan iz Lemonta (PS čl. 68,1):

- p. Metod Ogorevc, Lemont (ZDA)

c) Gvardijani gvardianatov z vsaj petimi brati (PS čl. 68,2):

- p. Robert Bahčič, Brezje
- p. Mari Osredkar, Kamnik
- p. Tadej Strehovec, Ljubljana-Vič

č) Zakonito izbran predstavnik bratov iz Avstralije (PS čl. 68,5):

- p. Ciril Božič, Melbourne (Avstralija)

2. Zakonito izbrani odposlanci province (PS 68,3):

- p. Simon Peter Berlec
- br. Marijan Cvitak
- p. Christian Gostečnik
- br. Boštjan Horvat
- p. Pavle Jakop
- p. Zdravko Jakop
- p. Edvard Kovač

- p. Franc Kovše
- p. Peter Lavrih
- p. Boris Markež
- p. Marko Novak
- p. Viktor Papež
- p. Mihael Vovk
- p. Niko Žvokelj

Zgoraj navedeni bratje naj pridejo na kapitelj v nazarskem samostanu, v **ponedeljek, 28. marca 2016 do 17. ure**, saj se skupna molitev večernic začne ob 18. uri, 1. plenarno zasedanje pa ob 19. uri. **Člani provincialnega definitorija** naj pridejo **do 16. ure**, saj se preliminarne seja začne ob 17. uri.

To okrožnico pošiljam vsem članom provincialnega kapitlja in vsem hišam v provinci. Prosim brate gvardijane, da to pismo preberete v vsakem samostanu pred vso skupnostjo.

Opozarjam, da so vsi bratje, ki so člani provincialnega kapitlja, dolžni na njem sodelovati od začetka do konca.

Dragi bratje, prosim vas, da v svoje molitve, osebne in v skupnosti, vključujete tudi prošnjo za kapitelj, na poseben način pa to naredite na dan izvolitve provincialnega ministra, provincialnega vikarja in provincialnih definitorjev, kar se bo zgodilo v sredo, 30. marca 2016. Poleg tega vas prosim, bratje, da ob na začetku kapitlja v svojih hišah obhajate sv. mašo v čast Sv. Duhu.

Mir in dobro!
V Splitu, 15. februarja 2016

fra Marko Mrše
generalni vizitator in
predsednik provincialnega kapitlja

DNEVNI RED PROVINCIALNEGA KAPITLJA 2016

PONEDELJEK, 28.3.2016

17.00 **Preliminarna seja** provincialnega definitorija
18.00 Večerja
19.00 **1. plenarna seja:** Slovesen vhod, molitev, apel bratov, pozdrav predsednika kapitlja, sprejetje dnevnega reda, pravilnika kapitlja, določitev služb, prisega števcov, izbira vrstnega reda obravnave poročil. (p. Miran Špelič, moderator)
Večernice
Sklepnice

TOREK, 29.3.2016

07.30 Hvalnice in bogoslužno branje
08.00 Zajtrk
09.00 **Tema kapitlja**, predavatelj p. Polikarp Brolih (moderator p. Marjan Čuden)
10.30 Odmor
11.00 **Pogovor** v štirih skupinah
12.45 Dnevna ura
13.00 Kosilo
15.00 **2. plenarna seja:** Poročilo provincialnega ministra in vizitacijsko poročilo generalnega vizitatorja (p. Marjan Čuk, moderator)
Kratka razprava
16.30 Odmor
16.45 **3. plenarna seja:** Poročilo provincialnega ekonoma (p. Andraž Arko, moderator)
18.00 Sv. maša z večernicami: (vodi p. Damijan Vračko, pridiga p. Marko Mrše)
19.00 Večerja v samostanski obednici in rekreacija

SREDA, 30.3.2016

07.30 Somaševanje s hvalnicami pri sestrah klarisah (vodi p. Marjan Čuden)
08.30 Zajtrk
09.00 **4. plenarna seja:** Volitve provincialnega ministra in vikarja, volitve definitorjev, prisega in umestitev izvoljenih (p. Miran Špelič, moderator)
11.00 Odmor
11.15 **Nadaljevanje 4. plenarne seje** (p. Miran Špelič, moderator)
12.30 Bogoslužno branje in dnevna ura
13.00 Kosilo

15.00 **5. plenarna seja:** Obravnava poročil provincialnih ustanov (p. Bernard Goličnik, moderator)
16.30 Odmor
17.00 **Nadaljevanje 5. plenarne seje:** Nadaljevanje obravnave poročil (p. Bernard Goličnik, moderator)
18.30 Večernice v kapeli
19.00 Večerja v samostanski obednici

ČETRTEK, 31.3.2016

07.30 Hvalnice in bogoslužno branje
08.00 Zajtrk
09.00 **6. plenarna seja:** Dopolnitev statuten v skladu z generalnimi (p. Ambrož Mušič, moderator)
10.30 Odmor
11.00 **Sv. maša** (novi provincialni minister); povabljeni so vsi bratje province
12.00 Predstavitev provincialnega kapitlja bratom province
13.00 Kosilo v samostanski obednici
15.00 **7. plenarna seja:** Pobude in sklepi (p. Pepi Lebreht, moderator)
16.30 Odmor
17.00 **Nadaljevanje 7. plenarne seje:** Nadaljevanje Pobud in sklepov (p. Pepi Lebreht, moderator)
18.30 Večernice v kapeli
19.00 Večerja v samostanski obednici

PETEK, 1.4.2016

07.30 Hvalnice in bogoslužno branje
08.00 Zajtrk
09.00 **8. plenarna seja:** Oblikovanje in sprejetje sklepnega dokumenta in ustanovitve provincialnih služb (novi vikar province, moderator)
10.30 Odmor
11.00 Sv. maša (p. Stane Zore); povabljeni so vsi bratje province
12.00 Predstavitev provincialnega kapitlja bratom province
13.00 Kosilo v samostanski obednici

SLUŽBE NA KAPITLJU

Na 24. redni seji definitorija, 8. marca 2016, so bili za službe na kapitlju predlagani naslednji bratje:

- **tajnik kapitlja:** p. Janez Papa
- **pomočnik tajnika:** p. Jernej Kurinčič
- **moderatorji sej:** definitorji
- **moderatorja bogoslužja:** p. Ambrož Mušič in p. Silvin Krajnc
- **pregledovalci dokumentov in poslušalci zadev:** br. Miran Špelič in p. Metod Ogorevc
- **komisija za pripravo sklepnega dokumenta:** p. Edvard Kovač, p. Pavle Jakop in p. Tadej Strehovec
- **oblikovalci sklepov in pobud:** p. Mari Osredkar, p. Ambrož Mušič in p. Bernard Goličnik
- **števci glasov:** predsednik in tajnik kapitlja ter p. Metod Ogorevc in p. Ciril Božič

VOLITVE

Za provincialnega ministra je bil izvoljen dosednji **provincialni minister p. Marjan Čuden**.
Za **vikarja province** je bil izvoljen **p. Robert Bahčič**.
Za **provincialne definitorje** so bili izvoljeni:

- p. Bernard Goličnik
- p. Niko Žvokelj
- p. Pavle Jakop
- p. Simon Peter Berlec
- p. Ambrož Mušič

Na kapitlju smo sprejeli tudi naslednje sklepe in pobude ter sklepno sporočilo:

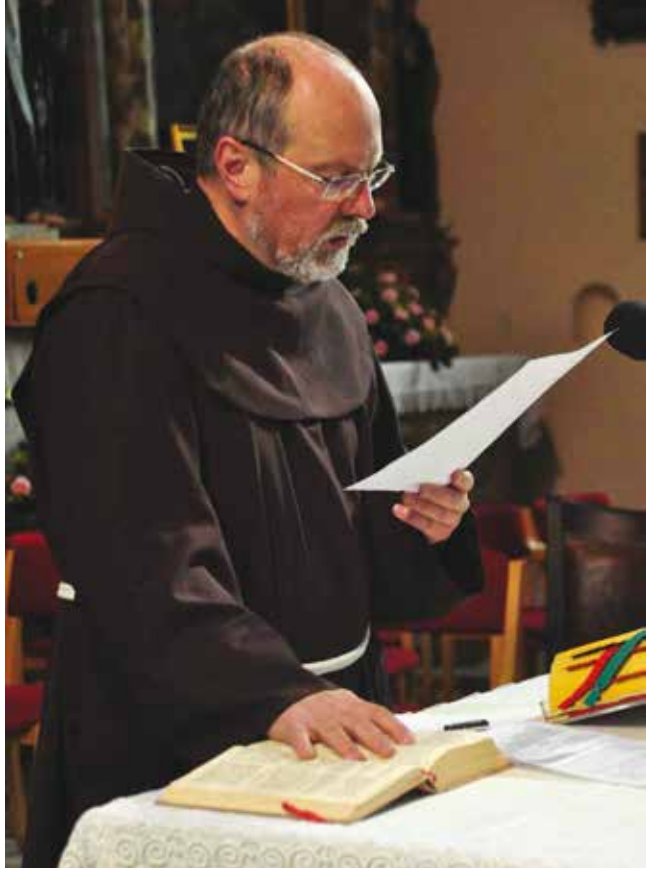
SKLEPI

- Provincialni kapitelj ustanovi *plenarni svet province 2016-2019*, ki naj se oblikuje do 30. septembra 2016.
- Provincialno vodstvo imenuje odbor za preučitev namembnosti romarskega doma na Sveti Gori.
- Predlagamo imenovanje enega brata, ki se posveti delu za nove duhovne poklice, provincialno vodstvo mu lahko imenuje sodelavce.
- Ob ljudskih misijonih in drugih pastoralnih dejavnostih naj bratje v sodelovanju s *Svetom* za poklice pripravijo programe za mlade in ministrante na temo duhovnih poklicev.
- Provincialno vodstvo v sodelovanju z brati v ZDA in Avstraliji izdela načrt o prihodnosti tamkajšnjih postojank in verskih centrov za slovenske izseljence.

POBUDE

- Vsako leto bomo pripravili Frančiškove počitnice za ministrante iz vse Slovenije. Obogatili bomo programe FMP z rednimi letnimi romanji ali tabori in duhovnimi vikendi za mlade in ministrante v Assisiju in drugod.
- Spodbujali bomo redno molitev za nove duhovne poklice: Frančiškov svetni red, FRAMO, družine, ostarele, bolne in molivce ter vse naše skupnosti (ŽRV, četrtki pred prvim petkom, molitveni križ, tedenska adoracija ...).

- Svet za poklice in ljudski misijonarji naj vzdržujejo stike z možnimi kandidati za duhovne poklice in o tem redno obveščajo provincialnega ministra.
- Provincialno vodstvo naj pripravi redna srečanja za gvardijane na temo spodbujanja komunikacije v njihovih bratskih skupnostih.
- Gvardijani naj poskrbijo za redno rekreacijo hišnega bratstva.
- Ustanove naše province in samostanov naj k nadzoru pritegnejo pravnika, davčnega svetovalca in finančnega strokovnjaka.
- Provincialno vodstvo naj analizira rezultate ankete o bolnikih in ostarelih v naši provinci.
- Vsaka skupnost naj na hišnem kapitlju obravnava predavanje p. Polikarpa Broliha: *Bratsko življenje – pričevanje in odgovornost za redovne poklice*, kot osnovo za iskanje konkretnih izpeljav v skupnosti in na osebni ravni.

Znanilci upanja ali Pogumno zreti v prihodnost

Slovenski frančiškani smo se zbrali na svojem provincialnem kapitlju od 28. marca do 1. aprila 2016 v Nazarjah v Savinjski dolini. Izvolili smo novo vodstvo (in za službo provincialnega ministra izvolili p. Marjana Čudna, za njegovega namestnika p. Roberta Bahčiča ter za provincialne svetovalce, ki jih imenujemo defintorje, p. Bernarda Goličnika, p. Nika Žvoklja, p. Pavleta Jakopa, p. Simona Petra Berleca in p. Ambroža Mušiča) ter preverili smo dosedanje dejavnosti in zastavili besedo za prihodnje delo.

Ob koncu kapitlja čutimo potrebo, da svojim bratom, slovenskim vernikom doma in v tujini ter vsem ljudem dobre volje napišemo sporočilo o naši vlogi v našem prostoru in času.

Bratje frančiškani smo prepoznali svoje poslanstvo v tem, da želimo biti znanilci upanja znotraj Cerkve na Slovenskem in slovenske kulture. V ta kritični čas, ko se majejo temeljne človeške vrednote in je ogroženo osnovno človeško dostojanstvo, smo poslani, da prinesemo svetel pogled v prihodnost.

Konkretno vidimo svoje poslanstvo v tem, da sprejememo vsakega človeka in ga spoštujemo v njegovi enkratnosti ter mu skušamo razkriti, da je tudi on ljubljen od samega Boga. V sebi čutimo klic, ki nam pravi, naj ljudem različnih prepričanj in mnenj prinesemo veselje in radost nad življenjem, veselje nad skupnim bivanjem ter zaupajoče zrenje v prihodnost. Ne gre za naivno gledanje na svet, da bi morda tajili bolečino, stisko in obup. Prav obratno, vse to priznavamo, toda v vsakem trpečem človeku želimo odkrivati Božjo veličino ter mu pomagati, da bo kljub preizkušnjam spoštoval sebe in druge, v polnosti zaživel in tudi sam prihajal drugemu na proti.

V svetem letu usmiljenja želimo tudi vsakemu grešnemu človeku razkriti, da je naš Bog - Bog odpuščanja. Z molitvijo se obračamo h Gospodu, da nas uporabi kot orodje svojega usmiljenja.

V teh dneh smo bratje frančiškani največ časa posvetili razmišljanju o mladih in se spraševali, kako bi jih razumeli, jim odstranili radostni pogled na življenje in jih povabili k najlepši pustolovščini duha, ki pomeni živeti Radostno vest, Evangelij.

V tem duhu smo si zastavili vprašanje, kaj moramo pri sebi osvežiti, da bi današnja mladina v nas prepoznala večno mladega Kristusa in njegovega posnemovalca sv. Frančiška? Soglašali smo, da je to poglobitev bratskega življenja in prijateljstva, ki sta vrednoti prihodnosti.

V tej iskrenosti smo si tudi sami priznali, da smo prav tako pomanjkljivi, ranljivi in tudi grešni, toda zaupamo in verjamemo v Božjo dobroto in usmiljenje. To čudovito izkušnjo Božje širokosrčnosti in prizanesljivosti želimo deliti z vsakim človekom, posebno še z mladimi.

Ponovno smo ozavestili, da je naše poslanstvo znotraj Cerkve na Slovenskem in našega naroda, zato sprejemamo, kar nas Cerkev na Slovenskem prosi, namreč, da še naprej skrbimo z apostolsko gorečnostjo za naše župnije, božjepotne cerkve, družine in tudi za vzgojo mladih preko kateheze, služb po fakultetah in skrbi za študente in uboge ter ne prezremo bolnih in ostarelih.

V trenutni begunski stiski želimo pomagati kristjanom na Bližnjem Vzhodu, zato se povezujemo s kustodijo Svete dežele, ki skrbi zanje, prav tako pa sodelujemo s slovensko Karitas, ki vsem beguncem izpričuje veliko darežljivost.

Naša želja je, da bi slovenski kristjani in vsi ljudje svetlo zrlili v prihodnost in da bi malodušje vsakdanjega življenja nadomestili z radostnim upanjem, da bo jutrišnji dan postal dan prijateljstva in veselja. Nekaj te Kristusove ljubezni in radosti naj vsi zaživimo že danes! Zato kličemo mladim, naj se nam pridružijo, vse vernike pa prosimo, naj molijo, da Gospod opogumi mlada srca za čudovito izkustvo Evangelija. S to zavestjo in z novim vodstvom vstopamo v jutrišnji dan in vabimo vse ljudi dobre volje, da z nami postanejo znanilci upanja.

Sprememba Posebnih statuten provinke

Pri PS čl. 68 se izbriše §2, s čimer so člani provincialnega kapitlja vsi gvardijani.

Pri PS čl. 84 §2, o udeležbi na plenarnem svetu province se doda »gardijani«, ki tako postanejo člani PSP:

Plenarni svet province sestavljajo: provincialni minister, vikar province, defintorji, tajnik in ekonom province, tajnik za formacijo in študij, tajnik za evangelizacijo, gvardijani in deset svetovalcev, ki jih izvolijo vsi bratje s slovesnimi zaobljubami, ki pripadajo provinci in niso člani po službi.

VSAKDAN BRATOV Z ZAČASNIMI ZAOBLJUBAMI

Novo akademsko in pastoralno leto je tudi za vse brate v začetni vzgoji naše province prineslo kar nekaj lepih dogodkov in novih izzivov. Sončna jesen nam je prinesla kar nekaj bogatih sadov, tako tistih vidnih, kot tudi skritih, ki jih Gospod naklanja v naši notranjosti. Tudi zametki pomladi se že kažejo, predvsem jih zremo v obilnem dežju blagoslova.

V že tako zdesetkano zasedbo ljubljanskega klerikata je poleg septembrskega odhoda br. Boštjana na Vič, oktobra udarila še nepričakovana vest o prestopu br. Damjana Kerna. Zaradi očitnih potreb v samostanu na Brezjah in tudi zaradi pridobitve novih izkušenj bratskega življenja ter dela v romarskem svetišču se je 18. 10. preselil v samostan na Brezjah. Br. Damjan je novo življenjsko in delovno okolje z veseljem sprejel, predvsem z zavedanjem, da odhaja pod topel plašč Marije Pomagaj. V klerikat pa prav tako rad prihaja vsak ponedeljek, ko imamo kapitlje. Tako sva na Tromostovju ostajala samo br. Melhior in br. Jan Dominik. (Vsaj glede razdelitev funkcij – dekana in ekonom - ni bilo večjih težav.)

Vendar pa je pomlad že zgodaj pognala sveže sok, tudi v centrskem samostanu. V ponedeljek, 15. 2. 2016, je provincial p. Marjan Čuden v kandidaturi sprejel Uroša Gorjana (34 let, doma z Rov pri Radomljah) in Jana Ferka (24 let, doma iz Slovenske Bistrice), da bi bivala v klerikaški skupnosti ter preverjala svojo poklicanost. Vsem ju res priporočamo v gorečo molitev in vsakršno dobrohotnost!

Poleg polnega urnika stalnih in utečenih duhovnih, študijskih, pastoralnih, karitativnih in drugih obveznosti smo se udeležili tudi kar nekaj dogodkov. Navzočnost na Monaldovih dnevih, na srečanju »Duh Assisija«, na šoli Frančiškove duhovnosti pri sv. Petru v Ljubljani ter predvsem sodelovanje na vikendu za vse slovenske redovne »juniorje« v okviru KORUSA, ki je potekal v Ilirski Bistrici od 16. do 18. 10. je v nas krepilo redovniško identiteto ter čut za povezanost z brati in sestrami, s katerimi hodimo po skupni poti.

Na kulturni praznik 8. 2. smo poromali v baziliko Lurške Marije v Brestanico, ogledali smo si tudi tamkajšnji muzej življenja trapistov ter obiskali prenovljeno novomeško škofijo in stolnico. Za postno romanje pa smo v soboto, 20. 3., izbrali tako še tretja sveta vrata, tokrat v baziliki Marije Zavetnice na Ptujski gori. Dan smo preživeli tudi z obiskom obeh minoritskih samostanov na Ptuj, zaključili pa smo v še eni sve-toletni cerkvi, baziliki Matere Usmiljenja v Mariboru.

V tem letu smo v okviru »mini misijonov« nadaljevali s pričevanjem o lepoti frančiškanskega poklica, ko smo na povabila obiskali župnije Sv. Trojica v Slovenskih Goricah, Sostro in Bežigrad. Še naprej vas vse iskreno prosimo za molitveno podporo, da bi bili z našo globoko povezanostjo kot majhne luči, ki bi omogočale v srcu mladih fantov vneti veselje do krščanskega poklica, morda tudi frančiškanskega. Prosimo Boga tudi za to.

bratje frančiškani v začetni vzgoji

BRAT MELHIOR JE DIPLOMIRAL

Brat Melhior Grošel je 16. marca letos na Teološki fakulteti v Ljubljani uspešno opravil zagovor diplomskega dela »Stigme – znamenja Kristusove ljubezni«, na smeri enopredmetni program teologija. V diplomskem delu, ki ga je napisal pod

mentorstvom br. Mirana Špeliča, obravnava temo stigem pod drobnogledom medicine in prvih virov o sv. Frančišku. Novemu diplomantu želimo za naprej obilo Božjega blagoslova in evangelijske zagnanosti ter obilico duha sv. Frančiška.

8. 9. 2015: Prvič Bogu »DA« za eno leto. Letošnji praznik Marijinega rojstva je bil na Sveti Gori še posebej pester. Po končanem letu preizkušnje – noviciatu – je novinec brat Jan Dominik Bogataj OFM iz župnije Ljubljana-Vič napravil prve redovne zaobljube v Redu manjših bratov za eno leto. V torek, 8. 9. 2015, so se v baziliki Svetogorske Kraljice zbrali bratje frančiškani, domači in prijatelji novo zaobljubljenega in tudi vsi ostali, ki so prišli k maši ob 17.00.

Slovesnost se je začela že pred mašo, ko je svetogorski gvardijan in magister novincev, p. Pepi Lebreht OFM, vodil slovesne péte večernice ob ubranem petju mladih bratov frančiškanov. Zatem je sledila slovesna sv. maša, ki jo je vodil provincial Slovenske frančiškanske province sv. Križa p. Marjan Čuden OFM. Zbrane, posebej novo zaobljubljenega, je tudi v pridigi nagovoril, da bi kot Marija v veri sprejemali pot, ki nam jo pripravlja Bog. Po nagovoru je br. Jan Dominik vpričo zbranega ljudstva in bratov frančiškanov v roke provinciala položil svoje roke ter izgovoril obrazec zaobljube, da se z vsem srcem izroča temu bratstvu in da bo eno leto živel v pokorščini, brez lastnine in v čistosti. Sledil je bratski objem, ko so ga vsi navzoči frančiškani simbolno sprejeli medse kot novega brata. Slovesnost je spremljala raznovrstna glasba, ob spremljavi organista Marka Petrušiča sta pela solista, pod vodstvom mladega pianista Jakoba Gajška pa so se oglasili tudi mladi glasovi. Sveto mašo so obogatili tudi ministranti, ki so prišli iz različnih župnij, da je bila tudi sama liturgija navdihujoča.

Sončno popoldne se je sklenilo v atriju ob samostanu, kjer so se zbrani po sv. maši še zadržali ob prigrizku in predvsem klepetu. Vse pa je preveval duh hvaležnosti za čudovit dan pri Mariji - Kraljici Svetogorski, ki naj tudi spremlja br. Jana Dominika na nadaljnji poti posvečenega življenja. Prosimo pa Marijo, da bi lahko tudi na Sveti Gori doživeli še veliko podobnih slovesnosti, ko bi mladi podarjali svoje življenje Bogu.

20. 9. 2015: Voditelj redarjev, g. Oskar Šatej, iz Vrtojbe se je letos na nedeljo svetniških kandidatov poslovil od vodstvene službe redarjev. Redarstvo na Sveti Gori je prevzel na Sveti večer (Božič) ob odprtju novega asfalta leta 1989 na povabilo p. Dominika Ploja. Vseh teh 26 let je z največjo ljubeznijo, gorečnostjo, dobrohotnostjo, vero v zaupanje v Svetogorsko Kraljico zbiral redarje, jih vodil, jim poveljeval in jim bil duhovni oče. S slovesno zahvalno sv. mašo smo se mu zahvalili za tako lepo in dolgotrajno sodelovanje, ki ga sedaj nadaljuje na drug način z molitvijo in prenašanjem in darovanjem starostnih težav. Bog naj mu povrne za vse. Pri sv. maši smo mu po sv. obhajilu izročili **priznanje in zahvalo** skupaj z rožo. Redarji pa so mu naslovili prijazno besedo in podobo Svete Gore, vezano na lesu. Slavko Vuga iz Goriških Brd je prinesel 1,5-litrski šampanjec s hudomušnim napisom, ki je vse razveselil, ko so na prazničnem kosilu vsi redarji skupaj z g. Oskarjem in njegovo ženo nazdravili, se veselo družili in goreče zapeli.

21. 9. 2015: Kanalizacija. Podjetje CPG je začelo s podizvajalci drugo etapo kanalizacije s Svete Gore proti Grgarju. Na vogal romarskega doma, nasproti RTV stolpa, so pripeljali velik električni generator in ga vsako jutro pred 7.00 prižgali in zvečer pred 17.00 ugasnili. Generator je napajal z električno energijo samostan in baziliko, ker so morali med deli pod elektrovi s TP Skalnica do Grgarja zaradi varnosti delavcev elektriko izklopiti. Kanalizacija bo velika pridobitev za Sveto Goro. Največ zaslug za to ima župan občine Nova Gorica, skupaj s sodelavci na novogoriškem vodovodu in na Ministrstvu za okolje in prostor v Ljubljani. Vrednost pogodbe za izvedbo del je 500.000,00 €. Tako je Sveta Gora dobila kanalizacijo in istočasno vodovodno povezavo od restavracije, preko samostana, Družinskega centra in Doma Tau. Odslej v Domu Tau ne bo več potrebna osebna skrb za pitno vodo. Pri delih so z ICB-jem naredili cesto od vodovodne napeljave pri asfaltu (pod restavracijo) mimo Družinskega centra, čez stopnice do Doma Tau in naprej do kavern pod Domom Tau skozi gozd do spusta naravnost pod električno napeljavo proti Grgarju.

Obnovljena restavracija.

Z veseljem vam sporočamo, da gre obnova restavracije pri Kraljici Svetogorski h koncu. Manjka še nekaj svetil in detajlov. Restavracija je pričela obratovati sredi novembra 2015. **Odprta je ob ponedeljkih, četrtek, petkih in sobotah od 11.00 – 19.00; ob torkih in sredah je zaprta, razen po vnaprejšnjem dogovoru.** Vedno je na voljo jota, jota s klobaso in bograč, ob nedeljah in praznikih pa tudi romarsko kosilo, katerega jedilnik se spreminja. Dobrodošle so tudi zaključene družbe za različna praznovanja.

8. 11. 2015: Smrt mame p. Pepija. V noči z 8. na 9. november je zaradi srčnega infarkta nepričakovano in nenadoma umrla mama p. Pepija, Pavla Lebreht. To je velik šok za družino, pa tudi za p. Pepija, ki je takoj šel domov, da bi bil skupaj s svojim bratom in sestrami ob slovesu od mame. Pogreb je bil 11. novembra ob 12.00. Vodil ga je provincialni vikar p. Ambrož Mušič (ker je bil p. provincial v Lemontu, ZDA), pridigal pa je p. Matej Papež, dolgoletni župnik pri Sv. Trojici. Mamo je zelo dobro poznal. Bogu hvala za tako dobro krščansko mamo, za njen zgled vere, molitve, materske ljubezni in ljubezni do ljudi, zlasti revnih, za njeno poštenost, za njeno zaupanje v Boga.

NOVICE IZ NOVEGA MESTA

Naše mesto ob Krki torej letos (7. aprila 2015) praznuje 650 let, od kar je Rudolf IV. naselju na okljuku Krke podelil mestne pravice. Veselimo se novih uspehov in podvigov: smo najuspešnejša mestna občina, ki je zmanjšala javni dolg; na natečaju za preureditev Glavnega trga smo dobili zmagovalca; ta dva premika in še drugi kažejo, da gremo počasi naprej in na bolje.

Tudi škofija praznuje 10-letnico ustanovitve. Konec lanskega leta se je škofijska stavba oblekla v novo obleko, tako na zunaj kot znotraj je potekala temeljita obnova. V letošnjem postnem času so ob sobotah potekala romanja posameznih dekanij novomeške škofije skozi sveta vrata v našo stolnico. Praznovanja in Sveto leto usmiljenja želi prebuditi verno ljudstvo na Dolenjskem; vsak se pač trudi na svoj način.

Kaj pa v kloštru? Zadnje mesece se grejemo s »polno paro«, kar pomeni, da so vse nove črpalke končno programirane za normalno delovanje. Hvala vsem dobrotnikom, tudi naši provinci, da je projekt tudi plačan. Posojilo pri naši prokuraturi smo pričeli vračati. Drugih »delovišč« zaenkrat nimamo odprtih.

Na pastoralnem področju se dogaja marsikaj, kot povsod po župnijah. Zapis v zadnjih Poročilih sem končal, da bom poročal o odmevih, kaj so ljudje povedali o lanskim jaslicah v Karmelski kapeli. Na splošno je bilo ljudem všeč, so pa pogrešali jaslice v sami cerkvi; vsaj nekaj komentarjev je bilo v tej smeri. Ob pospravljanju jaslic smo precej počistili naš »Vatikan«; navlaka se ja zmanjšala za en velik kontejner. Z enim avtobusom romarjev smo si v drugi polovici januarja ogledali jaslice v Šmartnem pri Litiji, Litiji, Moravčah, v Ljubljani v Črnučah in Dravljah in nazaj grede še v Stični.

Božična zgodba je v vsaki cerkvi spregovorila na svojski in v bistvu enak način – Bog je med nami. V naši cerkvi Sv. Lenarta smo imeli kar nekaj božičnih koncertov, ki so dodobra napolnili cerkev.

V mesecu januarju smo imeli ob godu sv. Antona Puščavnika na Velikem Slatniku tradicionalno licitacijo suhomesnih izdelkov, bilo je čudovito vreme; izkupiček pa je bil preko 1000 €; Slatničani so letos pripravili tudi velike lesene jaslice na prostem. Drugače pa se na Velikem Slatniku v prihodnosti pripravlja temeljita prenova notranjosti cerkve.

32 prvoobhajancev je bilo na duhovnem vikendu na Sveti Gori, kjer so opravili prvo sveto spoved. Bo-

žično praznovanje smo pospravili in že je prišla za nas tradicionalna Lurška devetdnevica, ki je letos imela vsebino Svetega leta usmiljenja. Hvala Bogu, bilo je ves čas primerno vreme tako, da smo imeli vsak večer lep obisk. Sklep na praznik Lurške Matere Božje je vodil naš novomeški škof msgr. Andrej Glavan, ki je bil v enem tednu kar dvakrat pri nas; saj je 2. februarja skupaj z nami redovniki obhajal dan posvečenega življenja, ki je bil združen z zaključkom leta posvečenega življenja.

Konec februarja je mladina FLM – Frančiškanska Lenartova Mladina preživela duhovni vikend na Daleč hribu; to je hrib, ki se skriva »daleč« v kočevskih gozdovih. V zadnjem času so imeli še sobotno duhovno obnovo prvoobhajanci, birmanci pa so šli na 2. duhovni vikend na Sveto Goro. Vključeni smo tudi v pripravo birmanskih botrov, ki je skupna za tri mestne župnije (Šmihel, Kapitelj in Klošter). Poteka dvakrat po dve zaporedni soboti po dve uri dopoldan.

Na Gregorjevo smo izpeljali prvo izmenjavo oblačil, ko je lahko vsakdo ponudil različna oblačila in si izbral druga. Gre za karitativno in ekološko akcijo spodbujanja uporabe rabljenih oblačil.

V postnem času smo imeli že 14. družinski križev pot iz ene podružnice na drugo, letos iz Potovega Vrha na Veliki Slatnik; molili smo ga v čudovitem vremenu, sijalo je sonce, zbralo se je okrog 150 ljudi. Posamezne postaje so družine zelo lepo pripravile; ob koncu pa smo bili še pogoščeni s toplim čajem in domačimi sladkimi dobrotami.

Pred nami je tradicionalno srečanje za bolne in ostarele na Cvetno nedeljo in seveda praznovanje Velikega tedna, ki je zaznamovano tudi s spovedovanjem precejšnega števila vernikov od blizu in daleč.

Naj še zapišem, da se v novomeški bolnici ureja novi prostor za bolniško kapelo, pod vodstvom arhitekta Matija Marinka in spremstvom p. Marka. Naš exorcist p. Peter ima skoraj vsakodnevne pogovore in molitve za osvobajanje.

Naše pastoralno delovišče ali »bojišče« ob Krki je torej zelo široko, če pomislimo samo na delovanje v bolnici in proslce za osvoboditev od hudega duha, ki prihajajo v precejšnjem številu tudi iz sosednje Hrvaške. Bog daj moči, volje in zdravja, da bomo še naprej zmogli delovati in pričevati. Pozdravljeni v Gospodu.

p. Krizostom

ŽIVETI USMILJENJE PO FRANČIŠKOVO

V svetem letu usmiljenja je prav, da bratje in sestre, ki skušamo živeti karizmo Asiškega Ubožca, razmišljamo, kako je on živel to krepost usmiljenja in kako naj jo živimo mi danes v tretjem tisočletju.

Za svetega Frančiška pravijo, da je verjetno svetnik z najbolj človeškim obrazom. Po njegovi človečnosti in njegovi poti svetosti lahko prepoznavamo obličje usmiljenega Boga.

Zakaj je tako sodoben? Ker je vodilo njegovega življenja živeti po evangeliju. Živeti kakor Jezus pa je v vseh časih sodobno, čeprav ni lahko. Ob Frančišku doživljamo, da so tudi naša življenjska izkustva, naša omejenost, naše človeške in duševne težave rešljive. Njegovo izkustvo razodeva Božjo ljubezen in božanske sposobnosti, ki jih je Bog položil v človeka. »Vse mora doseči tolažba in spodbuda odrešujoče ljubezni Boga, ki skrivnostno deluje v vsakem človeku, kljub vsem njegovim pomanjkljivostim in prestopkom.« (VE 44)

Usmiljenje dobi svoj smisel in svojo razsežnost, če se uresničuje recipročno, v »sprejemati« in v »povrniti«. Vendar, ali smemo govoriti o recipročnosti usmiljenja, ko gre za Boga in človeka? Preveč prevzetno bi

bilo, če bi se postavljali na isti nivo s Stvarnikom. Pa vendar nam Jezus govori: »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče!« (Lk 6,36) Z lastnimi močmi tega ne bi zmogli, zato pa nam Bog podarja svojega Duha, da zmoremo opravljati dela usmiljenja.

Bog je usmiljen z vsakim od nas in njegovo usmiljenje je brezmejno. Samo naučiti se moramo sprejemati Božje usmiljenje in se Bogu zahvaljevati za sadove, ki se pokažejo v našem življenju in jih prepoznamo kot sadove usmiljenja, ki smo ga bili deležni. In to izkustvo lahko podelimo z brati in sestrami, lahko »povrnemo« tako, da sami postanemo usmiljeni. »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25, 40) Bog se daje popolnoma človeku in tudi mi naj bi se darovali brez zadržkov.

Usmiljenje (lat. misericordia – revščina-srce = Bog pokaže usmiljenje tako, da odpre srce vsem našim slabostim.) predstavlja bistvo našega Boga, ki je čuteči Bog in se je razodel v odnosih do svojega ljudstva in do vsakega človeka. Še posebno v Sinu Jezusu Kristusu se je pokazal ranljivega, nemočnega, in po človeškem merilu neuspešnega.

Kako usmiljenje evangelizira, si pogledjmo na primeru Frančiška. To, da je bil bogat, mu ni zadoščalo. Podal se je v veliko vojaško avanturo, v kateri se je nadejal, da bo uspešen in bo postal slaven. Ni se zavedal, da je s tem, ko je sledil svojim ambicijam, postavil v nevarnost svoje zemeljsko in svoje večno življenje. In v tem stanju duha ga Bog ljubi, ga varuje in dohiti. Frančišek je zaslužil Božje usmiljenje, sprejel je milost, bil je pripravljen poslušati in »sprejemati« to Božje usmiljenje. To izkustvo mu je pomagalo, da je mogel kasneje tudi sam »povrniti« usmiljenje, ko se je spominjal (re-cor-dare) Božjega daru, ki ga je bil v svojem življenju tako obilno deležen. Prav ta drža in to zavedanje o »sprejemati« in »dajati« sta Frančiška oblikovali kot pristinega človeka. Postal je pričeval, postal je evangelizator. Sam evangeliziran po usmiljenju se je čutil naproti Bogu dolžnika, prav tako pa tudi pred brati. Zavedal se je, da je vse v življenju prejel kot zastonski dar. V svoji oporoki nam pred smrtjo razodene izvir njegovega spreobrnjenja: »Gospod mi je razodel, Gospod me je vodil, Gospod mi je pokazal!«

Ko govorimo o spreobrnjenju, običajno pomislimo na človeka, ki se je odvrnil od nevere in postal veren. V človekovem duhovnem zorenju pa prihaja do večjih in manjših spreobrnjenj. Gre za nova spoznanja ali bolj radikalne odločitve, ki spoduajo h globljemu premisleku in vodijo k močnejši veri. Ne spreobrnemo se enkrat za vselej. Tudi sveti Frančišek je doživljal več spreobrnjenj v svojem življenju. Nekatera so bila zelo globoka in odločilna, nekatera bolj površinska in ne tako pomembna. Njegovo srečanje z gobavcem je bilo močno izkustvo v njegovem življenju, ki je spremenilo njegov odnos do ljudi z obrobja. Globoko je doživel usmiljenje. V oporoki je zapisal: »Ko sem bil še v grehih, se mi je zdelo zelo zoprno videti gobavce. Gospod pa me je sam pripeljal med nje in bil sem usmiljen z njimi. In ko sem se od njih oddaljil, se mi je to, kar se mi je zdelo zoprno, spremenilo v sladkost za dušo in telo.« (2 FOp) V objemu z gobavcem je doživel srečanje s »človekom iz obrobja«, kot bi rekel papež Frančišek. Ta objem je zmaga nad odporom, je pot za Jezusom, ki vodi v polnost življenja preko del usmiljenja. Preko usmiljenja do gobavca doživi Frančišek osebno spreobrnjenje. Zapustil bo svet trgovine in viteštva in postal ubog med ubogimi. Bog mu je spregovoril po ranjenem telesu gobavca. Usmiljenje je našlo pot preko oči, ki so tega »odvrženega« človeka opazile, začutile njegovo bolečino, ga sprejele in posvojile. Potrebno je bilo torej spremeniti pogled, ki je bil prej obtežen in zastrupljen s predsodki in odporom in napolniti srce s sočutjem. Ko tvega gesto solidarnosti, služenja, se njegov pogled spremeni. Poleg rok in srca Frančišek prebudi in usmeri v pravo smer tudi oči. Občudujemo pogum in ponižnost, ki ju je v nekem trenutku zmogel. Prav pogum in ponižnost sta sorodni kreposti usmiljenja. Največji sovražnik usmiljenja pa je napuh. Če ga premagamo, odpremo Bogu možnost, da nekaj naredi v nas in po nas.

Bog je Frančišku pomagal odkriti, da je ljubljen na edinstven način, osebno. Razumel je, seveda pod dobrotnim in usmiljenim pogledom Boga, da lahko tudi on ljubi, da se lahko nauči ljubiti. Prepoznal je Božjo ljubezen, ki ga ljubi kljub njegovim slabostim in grehom. Počasi se je zavedal, da ko je zvest Bogu, se ljubeča pokorščina spreminja v usmiljenje. Bližnji mu je postal izziv, ki pokaže na tisto, kar v človeku terja korak ljubezni, korak usmiljenja. Sedaj je lahko drugače gledal brate in sestre. Naučil se jih je gledati kot bitja, ki lahko postanejo plemenita, dobra, poštena. Odkril je v sebi in v drugih oblike Boga.

Usmiljenje ni pomilovanje drugega, tudi ni tolaženje nekoga, ki je od nas odvisen. Pojem usmiljenja v svetem pismu sestavljata dve besedi heded in rahamin. Prvo prevajamo z usmiljenje, zvestoba, trdnost, druga pa pomeni materino naročje. Gre za božje materinsko usmiljenje. Sveti Frančišek ga je prepoznal in bratom naroča: »Kjer koli bratje so in pridejo skupaj, naj bodo domači med seboj. Brez strahu naj drug drugemu razodevajo svoje potrebe; zakaj če mati hrani in ljubi svojega telesnega sina, koliko bolj mora vsakdo ljubiti in hraniti svojega duhovnega brata. Če kdo zbolí, mu morajo drugi bratje streči, kakor bi želeli, da bi bili sami postreženi.« (2FVod 6,9-10)

Frančišek se je zavedal, da je želja po oblasti skušnjava, ki lahko napade vsakega človeka, še posebno pa predstojnika. Zato je naročal: »Tisti, ki so prejeli oblast soditi druge, naj sodijo z usmiljenjem, kakor bi sami hoteli prejeti usmiljenje od Gospoda. Zakaj brez usmiljenja bo sojen, kdor ne skazuje usmiljenja« (Jak 2,13). (1Fp 6) In še: »Tisti pa, ki se mu morajo drugi pokoravati in ga imajo za višjega, naj bo kakor manjši in služabnik drugih bratov. Vsakemu svojemu bratu naj daje in izkazuje tisto usmiljenje, ki bi si ga sam želel, če bi se znašel v podobnem primeru.« (1Fp 9)

V tem duhu piše predstojniku, ki je razočaran nad brati in želi odložiti svojo službo: »Po tem hočem spoznati, ali ljubiš Gospoda in mene, njegovega in tvojega služabnika, če boš delal takole: da bi ne bilo nikoli nobenega brata na svetu, ki bi se pregrešil, kolikor bi se največ pregrešiti mogel, pa bi potem, ko bi se ozrl v tvoje oči in iskal v njih usmiljenje, odšel, ne da bi se ga ti usmilil; in tudi če ne bi iskal usmiljenja, ga ti vprašaj, če želi usmiljenje. In če bi se kasneje tisočkrat pokazal pred tvojimi očmi, ga ljubi bolj ko mene, in sicer zato, da ga pritegneš h Gospodu. In vedno imej do takih usmiljenje.« (4Fp, 7-10) Podobno naroča tudi bratu Eliju, ki je bil generalni minister reda, ko zapiše: »Bodi v vsem potrpežljiv in dobre volje. Če te kateri od tvojih bratov žali, daruj to, kar si prejel, Bogu. Samo v tem bom spoznal, da si Božji služabnik, če blodečega brata z usmiljenjem privedeš k Bogu in ga ne nehaš ljubiti, četudi se hudo pregreši. In če se iz kakega človeškega strahu ne upa glede tega s teboj govoriti, ga ti vprašaj, če si želi usmiljenja.« (10Fp)

Za Frančiška pomeni življenje manjšega brata ali sestre življenje po evangeliju Jezusa Kristusa. Njegovi spisi so polni navedkov iz Svetega pisma. Zavedal se je, kako ni dovolj, da Božjo besedo le poznamo, ampak da jo tudi skušamo živeti. V Opominih zapiše: »Črka je ubila tiste, ki bi radi samo poznali besede, da bi jih ljudje imeli za modrejše od drugih. (...) Tudi tiste redovnike je ubila črka, ki nočejo slediti duhu Svetega pisma, marveč želijo bolj poznati samo besede in jih razlagati drugim. Nasprotno pa oživlja duh Svetega pisma tiste, ki vsega tistega, kar spoznajo in želijo spoznati, ne privdevajo sebi, marveč vse to z besedo in zgledom pripisujejo Bogu, najvišjemu Gospodu, kateremu pripade vse, kar je dobrega.« (FOpom 7)

Sveto pismo za Frančiška ni le pričevanje o Bogu, ampak predvsem najbolj varna pot pri iskanju Boga. Navdušen vzklikne: »Blagor tistemu redovniku, ki nikjer ne najde večjega zadovoljstva in veselja kakor v najsve-tejših Gospodovih besedah in delih.« (FOpom 21,1) In to predanost Božji besedi je priporočal tudi bratom. Ko se mu je pridružil prvi brat Bernard, ga je povabil: »Pojdiva v cerkev, odprla bova evangelij in Kristusa vprašala za svet.« Frančišek Božjo besedo doživlja kot zakrament, v katerem se človek resnično sreča z Bogom in v tem srečanju prejme novo življenje.

Ob branju in premišljevanju Božje besede je Frančišek odkrival usmiljenega Boga, ki hoče, da bi se vsi rešili in nam zato pošilja svojega Sina. V molitvah se večkrat obrača k usmiljenemu Bogu. Tako v molitvi, ki jo pošlje bratom, zbranim na kapitlju, zapiše: »Vse-mogočni, večni, pravični in usmiljeni Bog« (2Fp, 62), v hvalnici Bogu Najvišjemu pa zaključí molitev »Ti si naše večno življenje, veliki in čudoviti Gospod, vse-mogočni Bog, usmiljeni Odrašenik« (FHBN, 13). V blagoslovu bratu Leonu mu zaželi: »Gospod naj ti pokaže svoj obraz in se te usmili« (FbL,2), v razlagi očenaša pa v prošnji in odpusti nam naše dolge, doda besede »po svojem neizrekljivem usmiljenju« (FOče,15).

p. Silvin Krajnc

POŽIVIMO LJUDSKO PETJE V CERKVI

Nova pesmarica naj spet poživi ljudsko petje v naših cerkvah ...» To naročilo se ponavlja in tak je tudi namen, ki naj bi ga dosegla nova bogoslužna pesmarica (več glej: Cerkveni glasbenik, 4/2015).

Cerkvena ljudska pesem je pesem verske vsebine v domačem jeziku, so torej pesmi, ki so se »rodile v globinah narodove duše«. Najbolj popolno sodelujemo pri maši, če prejmemo tudi sveto obhajilo, »petje pa je za obhajilom najboljši način udeležbe pri svetem dejanju«. Namen cerkvene glasbe (petja) je »strežba« pri bogoslužju, in ne obratno, da bi namreč mašo izkoristili za nastope skupin oziroma zborov. Bogoslužje mora biti kozmično, ki vse zaobjame, in ne po meri posamezne skupine. Sv. Avgustin pravi, da zbrani verniki ne morejo nič boljšega, nič koristnejšega in svetjšega delati, kakor peti. »Pri svetih opravilih ni kaj bolj slovesnega ali bolj veselega, kakor je zbrano občestvo, ki kot celota s petjem izraža svojo vero in pobožnost« (NG 9). Bistveno pri ljudskem petju je, da vsi pojejo. To pa je mogoče, če pojemo znane domače pesmi.

V zgoraj omenjenem CG je objavljen pogovor z nadškofom Stanislavom Zoretom o cerkveni glasbi. Nekaj poudarkov: Všeč mu je, če je bogoslužje tako pripravljeno, da verniki pri petju sodelujejo, in ne le poslušajo. Ko odločamo, kaj spada v cerkev, ne smemo biti površni in vsega »požegnati«. »Nastopov pri maši ne potrebujemo!« V cerkvi ne sme biti samovoljnih »taborov«; prvi tabor se oblikuje v prezbiteriju, drugi na koru in tretji v ladji. Odgovorni morajo odločiti: to je za mašo, to je za razna srečanja, to je za mladinske dvorane v petek zvečer. Ni pa prav, če skupine izrabijo za svoje nastope mašo, ki je namenjena vsem. Pojejo lahko dovršeno, večkrat samovšečno, zbrani verniki pa lahko le poslušajo in na koncu iz vljudnosti zaploskajo in gredo domov. Otroci se pri maši dolgočasijo. To je nevarno.

Za ljudsko petje je značilno, da vsi pojejo, pravimo »vsa cerkev je pela«, npr. Marija skoz življenje, Kraljica venca rožnega, Spet kliče nas ...

/Slovesnost svete birme: poje zbor, s katerim birmanci nimajo nobene zveze. Tudi njihovi starši ne. V take slovesnosti, kot je prvo obhajilo in posebej birma, je vdrlo »obvezno« snemanje, fotografiranje, ploskanje, kar je postalo »sestavni del« bogoslužja. »Slovo od birme« (in žal, tudi verskega življenja, kar danes marsikje birma je) mora biti nadvse slovesno in lepo. Včasih takemu razpoloženju svoj delež prispeva tudi birmovalec. /

Skupine in zbori naj pripravijo samostojne koncerte in na te ljudi res povabimo, da pevcem damo priznanje in zahvalo za njihov trud, ki ga vlagajo na številnih vajah. Ni pa prav, da se v »nastopih« maša kar izgubi, kakor nekaj obrobnege.

Zaslужni papež Benedikt, ki ima čut za glasbo in liturgijo, je v knjigi Spisi o cerkveni glasbi povzel misel M. Gandhija. Le-ta je v kozmosu prepoznal tri življenjske prostore: morje, zemljo in nebo. V morju živijo ribe, ki molčijo, živali na zemlji kričijo, ptice na nebu pa pojejo. Človek pa v sebi nosi globino morja, breme zemlje in višino neba. Zato mu pripadajo tudi vse tri lastnosti, molčanje, kričanje in petje. Človeku brez transcendence preostane le kričanje; hoče namreč globino morja in širino neba narediti za svoj prostor, torej zemljo. Vernemu človeku pa prav bogoslužje vrača njegovo celovitost. Bogoslužje ga uči molčati in peti. Pravo bogoslužje prepoznamo po tem, da je kozmično, ne po meri skupine, ampak po meri vseh.

Kaj vse moramo narediti, da bomo izboljšali ljudsko petje! Za to se bomo morali resno zavzeti, sicer tudi nova pesmarica ne bo prinesla izboljšave.

P. Zdravko

KATOLIŠKI DAN (september 2017)

Katoliški dan je predviden za september leta 2017 ob 125-letnici zelo odmevnega I. Katoliškega shoda 1892 v Ljubljani. Bil je skrbno pripravljen in dobro voden. Razni odbori in odseki so razdeljene naloge skrbno pripravili in opravili. Kako se bomo pripravili na Katoliški dan, pa še ne vemo. Brez dobre priprave ne bo sadov. Odgovorni najbrž vedo, kaj želijo doseči in kaj je namen tega dneva.

Prvi Katoliški shod je imel široko zasnovan program, ki je zajel vsa področja družbenega in verskega življenja slovenskega človeka. Posebej so bila na tem shodu izpostavljena naslednja področja: šolstvo, krščanska umetnost, cerkvena glasba, tisk, socialne zadeve, nedeljski počitek, delavstvo, obrtniki ... Zdi se, da je bila krona vseh teh tem: Katoliško življenje. Kako biti kristjan?

Veliko pozornosti je bilo namenjeno kmečkemu vprašanju. In to upravičeno! Čeprav kmet nekdanj ni bil pravi lastnik zemlje, je zemljo obdeloval. Pravi lastniki so bili deželni knezi oziroma zemljiški gospodje. Preprosti ljudje so zemljo obdelovali za lastnike in zase; dajali so desetino in tlačani vse do »zemljiške odveze«, ki je bila ena od zahtev revolucionarnega leta 1848. Tedaj je obdelovalec zemlje dobil možnost in pravico, da je zemljo lahko odkupil, če mu je to uspelo, in z njo prosto razpolagal, torej tudi prodal. Mnogi, ki so zemljo odkupili, so se toliko zadolžili, da so jih velike obresti pokopale; zopet so postali »kmetje« brez zemlje oziroma bajtarji. Nekateri so odšli iskati srečo v Ameriko; tam je nekaterim uspelo, mnogi pa so dokončno propadli, se zgubili in nikoli več vrnili.

Deželni in državni poslanec Fran Povše je na Katoliškem shodu v svojem ekspoziju nakazal nekaj ključnih težav, nevarnosti in problemov. Razmere so se začele rahljati po zemljiški odvezi, saj so nekateri hoteli doseči višji standard; vedno težje je bilo dobiti hlapce in dekle (posle). Davki so bili visoki, še posebej v času vojnih razmer med Francijo in Avstrijo. Poleg tega je pritiskal kapitalizem iz Amerike, od koder so z ladjami in po železnici uvažali vedno več pšenice in drugih pridelkov. Škodo je povzročala tudi možnost razkosavanja zemljišč, še posebej ko je šlo za dediščino po smrti gospodarja. Prevezemnik je moral izplačati sodedičem njihov delež in dajati staršem preužitek. Ker pa je bilo to za mnoge pretežko, so kmetijo prodali in izkupiček razdelili med dediče. Kmetije ni bilo več! Ženini so vedno težje dobili bogate neveste. Kapitalisti so kmetom radi posojali denar in jih pogosto tako zadolžili, da so jim zemljo nazadnje morali prepustiti.

Zelo boleče in težko pa je bilo življenje preužitkarjev, saj njihovi nasledniki niso zmogli vzdrževati kmetije, ker so bili visoki davki, hkrati pa sodedičem izplačevati njim pripadajočo dediščino in obenem dajati staršem preužitek. Zaradi stisk je bilo veliko preprirov in tožb na sodiščih, ki so se navadno vlekle brez konca in kraja. Franc Povše je svetoval, da naj bi si gospodarji za časa, ko so gospodarili, prihranili vsaj nekaj za čas, ko bodo kmetijo prepustili naslednikom. Svetoval je tudi, da naj svoje spore rešujejo, če se le da, brez sodišč.

EVROPA, KAM?

Na načrtovanem Katoliškem dnevu zagotovo ne bo kaj dosti govora o kmetih. Ne bi pa bilo prav, če ne bi poznali problematike današnjih kmetov. Ne smemo pozabiti, da je kmet že v 8. stoletju na Gosposvetskem polju podeljeval oblast deželnim knezom in vojvodom. Ko je postalo breme za kmete pretežko, so se uprli in zahtevali svoje pravice (kmečki upori 1515). Posebej je bil kmet skozi 200 let izpostavljen turškim nevarnostim. In zopet prevelike zahteve in obveznosti, katerim se je ponovno uprl (Tolminski punt 1713). Stiska je bila posebno občutna ob slabih letinah, potresih in kužnih boleznih. Leta 1270 je od lakote pomrlo toliko ljudi, da so jih pokopavali kar v skupne velike jame, leta 1306 je bilo toliko kobilic, da so zakrivalo sonce na milje daleč; leta 1348 je bil strašen potres, leta 1349 je morila kuga ... In vedno znova se je slovensko kmečko

ljudstvo »zagrizlo v svojo zemljo, jo prekopalo in močilo z znojem in krvjo, da je zrasel kruh; zateklo se je v svoje revne domove in revne vaške cerkve in

preživelo«.

Osrednja tema Katoliškega dne bo najbrž: Katoliško življenje. Mislec pastor in mučenec Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) se je v času največje norije in morije spraševal: »Kako morem krščansko živeti v tem svetu? Kako biti kristjan v sedanjem življenju? Kako pričevati o prisotnosti živega Boga, Boga, ki je vedno navzoč med ljudmi? Kako živeti kot človek pred Bogom.« Katoliški dan naj bi dal odgovore na ta vprašanja!

P. Zdravko Jakop

Kam gre Evropa, se sprašujemo. Iščemo »črno skrinjico«, v kateri naj bi našli odgovor, kaj se je z Evropo v resnici zgodilo.

Na pohodu je skrajni sekularizem. Raziskave kažejo, kako Zahod s kontracepcijo in splavi uničuje svojo prihodnost. Delavcev je vedno manj, tistih, ki so od delavcev odvisni (upokojencev), pa vedno več.

Če pogledamo malo širše, nam primerjave marsikaj povedo in nas silijo k razmišljanju. Na primer, leta 2050 bo prebivalstvo Nigerije preseglo število prebivalcev ZDA. Skrajni sekularizem je naredil iz Evrope onemoglega starčka, ki pa se na zunaj kaže in vede kot brezskrben študent, ki misli, da je vsem zgled in da vse dere za njim, v resnici se pa hudo moti in vara. Kmalu bo ta študent moral spoznati, da je povsem sam in gol; da je na ulici povsem sam, saj mu nihče ne sledi.

Tudi naslednja predvidevanja nam marsikaj povedo: Indija ima danes petkrat več katoličanov, kot jih ima nekoč pobožna Irska. Indijci programirajo digitalno dobo, Irska pa polzi v pozabo.

Kitajska je prevzela gospodarsko področje, ki ga širi na vse strani, saj ima velik vpliv. Leta 2030 bo na Kitajskem obiskovalo cerkev več ljudi kot v Ameriki. Evropski katoličani razmišljamo, kako bi prilagodili evangelij svojim potrebam (odmislili križ!), medtem ko so Afričani z njim kar zadovoljni. Opazovati, kako umirajoča Evropa proslavlja svoj razvrat, bi bilo lahko zabavno, če ne bi bilo žalostno in strašljivo.

Kako naj verni ljudje reagiramo na tako stanje? Najprej smo dolžni z vsemi silami braniti življenje. (Kaj vse ta beseda vsebuje?) Globoko se moramo zavedati, kako vsak splav razkriva brezno bankrota drzne sekularizacije in sprijene morale. Zaščititi je treba otroka namesto neomejene in neobzdrane spolnosti (uničiti je treba strupene komarje, zaščititi pa pred splavi spočete otroke!). »Ljubite otroke, majhne otroke, ker so nedolžni, so angeli!« Koliko teh angelov je bilo že pomorjenih! Oblikovati je treba močne družine. Družina mora zopet postati temeljni kamen družbe. Taka je bila izkušnja človeške družbe doslej. Kakšen planet

bomo pustili prihodnji generaciji in kakšne potomce bomo pustili planetu, se sprašuje papež Frančišek. Da bi mogli utrditi družino in s tem družbo, je potrebna vera, je potrebna pobožna mati, ki je »steber domovine«. In kadar je v nevarnosti domovina, je moja dolžnost: »Na skrivaj jo poberem, / jo s solzami operem, / jo božam in tešim, / da v bodočnost jo rešim: / o moja domovina!« Častiti Jezusa in Marijo: Svet obupno potrebuje Kristusovo odpuščanje in usmiljenje in Marijino materinsko skrb. Na ta način bomo lažje omogočili priseljencem vključitev v Cerkev in jih evangelizirali. Mlačna in razkristjanjena, versko in miselno razdeljena Evropa tega pač ne bo mogla. »Gospod blagoslavlja le tam, kjer je sloga, tam daje življenje na veke« (Ps 132). V tem svetu nismo samo Evropejci, vendar se ne kaže preveč zanašati in upati na to, da nas bodo iz pogube, kamor silimo in hitimo, rešili indijski, kitajski in afriški duhovniki.

V današnji Evropi pogrešamo ljudi, kot je bil sv. Benedikt, ki je s svojimi duhovnimi sinovi s križem (vero), s knjigo (kulturo) in s plugom (z delom) kultiviral Evropo. Tedaj so gradili šole, samostane in cerkve – danes pa prazne prodajamo. Potreben bi bil cesar Karel Veliki, ki mu je uspelo v svoji državi združiti toliko narodov kot nobenemu drugemu. Današnji voditelji pa ne prestopajo meje, pa je viden, da vse storijo, da je ne bi našli. Bližnji vzhod je ena sama ruševina in velika bolečina, svet pa se je na to navadil! Modre z vzhoda je vodila zvezda, današnji politiki pa »zvezde« ne morejo najti, ker meglo vedno bolj gostijo.

Kakšna podoba Evrope nastaja pred nami? Na milijone ljudi že v tem svetu živi in trpi v peklju.

»Za Cerkev in kristjane imigracija, ki je neizbežna, pomeni velik izziv pričevanja, dialoga in oznanjevanje evangelija!« Če velja, da so slabi kristjani veri najbolj nevarni, potem velja, da smo nevarni tudi Evrope, ker ne ustavimo sekularizacije!

P. Zdravko Jakop

VZGOJA ZA DELO

Posebnega šolskega učbenika za vzgojo za delo ne poznam.. Vprašujemo pa se, kakšen vzorec delovnih navad dobi otrok v družini. Se starši kdaj vprašajo o tem? Večkrat sem že slišal, da ob pogrebu babice kdo od vnukov pove, kako jih je razvajala s sladkarijami in jih sploh imela neizmerno rada, nisem pa še slišal, da bi kdo povedal, da jih je učila delati ali moliti: »...tebi delo posvetim ...«. Veliko slišimo o športu in zabavi vseh možnih oblik, o delu in njegovem pomenu pa vedno manj. V Svetem pismu pa vendarle beremo, da je Bog šest dni delal in sedmi dan počival in prvi človek je bil postavljen v Edenski vrt, da bi ga varoval in obdeloval.

Kje in kako naj se današnji mladi naučijo vseh potrebnih ročnih del, še posebej obdelovanja zemlje? Zlasti je to vprašanje pereče za mestne otroke. Zgrajeni so stanovanjski kompleksi okrog, katerih so le zelenice in priročna igrišča, npr. peskovnik, gugalnice ipd. V takem okolju otrok nima niti možnosti videti urejenega vrta s povrtnino. Tu in tam vidimo na verandah in balkonih kakšno okrasno grmičevje, a to ne zadošča, da bi si otrok pridobil delovne navade. Tudi obisk med vikendi pri starih starših na podeželju je premalo, da bi si otrok nabral izkušnje. Poleg tega mladi živijo čedalje bolj v virtualnem svetu, kot ga odkrivajo v najnovejših tehničnih pripomočkih, za neposredno okolico pa zgubljajo občutek in zanjo postajajo vedno bolj gluhi in slepi. Naj bo otrok še tako bister in iznajdljiv, ne ve, kje mleko dobimo in kolikokrat na teden je treba krave molznice pomolsti. Za take je izvor mleka in kruha pač na trgovski polici. Od nje in do mize je zelo kratka pot. Tako misli! Na podeželju imajo šolarji vsaj to možnost, da jih učitelji občasno peljejo v hleve, da jim »v živo« pokažejo in povedo, kaj hlev pomeni - tudi zanje. Mestni otroci - in teh je večina - so za to izkušnjo prikrajšani.

Hvala Bogu, da vemo tudi za mlade ljudi, ki so zelo delavni in prizadevni. Nič jim ni pretežko, ker so se že v otroški dobi navadili na delo in red. (Nedavno sem govoril z 31-letnim možem, ki z ženo in starši kmetuje. Imajo nad 50 glav živine, poleg tega je on v službi pri cestnem podjetju, ob sobotah pa vozi romarje na božje poti. Pravi, da zgodaj vstaja, zato se zvečer kmalu spravi k počitku. Mlad družinski oče v Velenju, z bi-

vališčem v Doliču, mi je povedal, da vstane vsako jutro četrto pred četrto, saj mora biti ob petih že v rudniku. Službo ima samo dopoldne in zaradi tega nižjo plačo, ima pa popoldne več časa za družino.)

Lepo in razveseljivo je, da je še nekaj takih, ki imajo voljo ostati na podeželju in vzdrževati pozitivno tradicijo, ohranjati podeželje pri življenju. Gojimo željo, da bi takih bilo vedno več in da bi imeli posnemovalce in naslednike. Da obdržimo to našo, vedno znova opevano lepo deželo, kar v resnici je, še posebej, če jo primerjamo s področji, kjer je množica tankov, brezmejna peščena puščava, kjer padajo bombe, se preizkuša novo orožje in kjer razrušene stavbe nemo pričajo o stanju duha sedanjega časa. Tisočletne umetnine postajajo prah in pepel! Kaj človek počne z zemljo?

V dnevnem časopisju zasledimo poročila o vedno debelejših otrocih. Kje je zdravilo? V vzgoji in spoznanju, da delo ne škoduje, lahko jim pa koristi. Delati je treba, delo je, le videti ga je treba. Čič ne da nič, aj pa še manj! S posedanjem, pohajkovanjem in poležavanjem ne bomo prišli do kruha. Med nami še žive ljudje, ki kljub starosti še radi delajo in se bojijo trenutka, ko bodo morali zaradi nemoči opustiti prvo in potem naslednjo vrtno gredo neposejano. Tak možakar je na smrtni postelji dejal: » ... tisti les bi še rad spravil iz gozda.«

Janez Medvešek je prepričan: »Če bi vsakdo izmed nas skozi vse leto storil vsaj nekaj dobrega in plemenitega za bližnjega ali kogarkoli, ki je pomoči potreben, bi v nekaj letih na tej zemlji zavladal raj! In, ko je vse otroško enostavno, ne razumem, zakaj se tega raja vsi tako branimo.«

Vzgoja za delo in red je izjemnega pomena. Poleg znanja, ki ga daje šola naj bi se mladi priučili ročnih del, urejenosti in reda, saj si bodo na tak način olajšali svojo prihodnost. Nekoč si vedel, kje si odložil delovno orodje (grablje, vile, motiko ...). Danes pa slišimo take nasvete: »Če se sprašujete, kje je vaš otrok pustil rolko ali kotalke, se poskusite ponoči brez luči sprehoditi po hiši.«

P. Zdravko.

+ DANILA PIŠOT,
MAMA P. VIDA LISJAKA

Danila Pišot se je rodila 13.12.1930 v Malovšah. V prvem letu življenja ji je umrla mati Ivana, zato je preživljala svojo mladost pri tetah pri Badaličevih v Vitovljah, od koder je bila njena mati. 18-letna je prišla k očetu vdovcu Pepotu in po njegovi smrti leta 1949 prevzela kmetijo. Leta 1952 se je poročila z Antonom Lisjakom. Rodila sta se jima dva sinova, Davorin in Franc (p.Vid). Po moževi smrti leta 1982 je gospodinjala sinu Davorinu do leta 2009, ko je zaradi nepokretnosti morala v oskrbo doma starejših občanov v Gradišču pri Prvačini. Ob ljubečem obiskovanju obeh sinov, zdravniški oskrbi in skrbni negi v domu, je na praznik Brezmadežne ob začetku svetega leta usmiljenja odšla k Bogu po plačilo.

Bila je delavna in skrbna žena in mati, kmetica z vsem srcem, pa tudi iskreno pobožna. Vdana v trpljenje in preizkušnjah nikoli ni klonila, čeprav je bila

krhka in čuteča. Znala je prisluhniti sočloveku in mu svetovati. Živela je iz svete maše, svetega obhajila in spovedi ter vsakdanje molitve, posebej rožnega venca. Vesela je bila naklonjenosti vseh, ki so jo posebej zadnja leta obiskovali in ji lajšali trpljenje v bolezni ter ji prinašali sv. obhajilo.

Pogreb je v petek, 11. 12. 2015, v Malovšah vodil p. provincial Marjan Čuden OFM ob sodelovanju msgr. Aleksandra Lestana in g. župnika Rafka Klemenčiča ter bratov frančiškanov in drugih duhovnikov. Pel je domači pevski zbor in župnijski zbor Marijinega oznanjenja iz Ljubljane. Da je pogrebna slovesnost lepo potekala, so se lepo potrudili sosedje, vaščani in sorodniki. Naj mama Danila v večnosti vekomaj slavi božje usmiljenje.

p. V. L.

SMRT MAME
PAVLE LEBREHT

Prišla je jesen in za našo zemljo je nastopil čas počitka, ki se včasih zdi tudi kot čas smrti. Pokojna mati Pavla, od katere smo se v velikem številu duhovnikov in vernikov na god sv. Martina 11.11.2015 poslovili na trojiškem pokopališču in je odšla k Bogu, se je tako kot vsako nedeljo tudi na zahvalno nedeljo udeležila sv. maše in ob koncu s svojim glasom skupno izrekla v zahvalni pesmi zahvalo Bogu za vse darove zemlje in za darove, ki jih potrebuje duša za življenje. Njen odhod nas je v ponedeljek zjutraj presenetil in užalostil. Župnija Sv. Trojica jo bo zelo pogrešala, saj je bila tesno povezana s cerkvijo. Redno je hodila k sv. maši in k zakramentom, vodila molitev rožnega venca, molila za nove duhovne poklice, bila dolga leta v Frančiškovi družini. Nikoli se ni silila v ospredje, bila je žena, ki je znala molčati podobno kot Božja mati Marija, ki je božjo besedo ohranila v svojem srcu in jo premišljevala. Pokojna mati Pavla je spoznala Jezusove besede: »Jaz sem pot, resnica in življenje«. Res, pravo sonce in svetla luč življenja iz vere in po veri. To, kar je upala in verovala, je zapustila nam vsem v lep zgled krščanske matere (iz govora p. Mateja Papeža).

Pokojna mama Pavla je zagledala luč življenja 23. 6. 1937 v Zg. Porčiču (župnija Sv. Trojica v Slovenskih goricah), kjer je tudi tiho zaspala. Odraščala je na kmetiji skupaj še s tremi brati, trije pa so že majhni odšli v večnost. Vzljubila je zemljo in delo na njej. Osnovno šolo je obiskovala pri Sv. Trojici in bila odlična učenka. Leta so hitro minevala in spoznala je moža Rajmunda Lebrehta od Benedikta, s katerim sta se 25.11.1957 tudi poročila. Večkrat sta se selila in po mami ni smrti prišla nazaj v Zg. Porčič. Leta 1959 se je rodil sin Rajmund, katerega sta se zelo razveselila, nato so se še pridružili hči Pavla, sin Jožef (p. Pepi) in še hči Marinka. V tem domu je bilo vedno dovolj smeha in otroškega joka, pa tudi molitve. Prenovila sta dom, da so se v njem dobro počutili. Leta so hitro tekla in otroci so začeli zapuščati domače ognjišče in si ustvarili družine. Sin Pepi pa je stopil v red frančiškanov in leta 1991 imel novo mašo. To je bilo največje veselje za starša. Kljub obilici dela je pokojna mama Pavla vedno našla čas za Boga. Razveselila se je 8 vnukov (eden je v večnosti) in dveh pravnukov, ki so ji polepšali jesen življenja. Leta 2007 je skupaj s sorodniki praznovala

zlatoporočilo in čez leto dni ostala sama na kmetiji. Pri delu ji je pomagal sin Rajmund z družino, še posebej pa je bilo lepo ob nedeljah popoldan, ko so se vsi zbrali ob domači mizi. Vedno se je razveselila obiska sina p. Pepija. Zanj je bil obisk pravi blagoslov. Mati je hrana, je ljubezen, je toplota, je zemlja.

Od pokojne mame Pavle smo se poslovili z veliko hvaležnostjo za vse, kar nam je dobrega podelila za življenje. Bog naj ji da mirni počitek ob njenem možu Rajmondu. Vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo in jo priporočamo v molitev. (Zapisala: *Majda Lebreht*)

Od 23. 10. do 13. 11. 2015: Čeprav smo že sredi jeseni, je vreme nenavadno toplo. Oba tedna smo imeli pomladne temperature. Ponoči je ostala temperatura celo do 12 stopinj Celzija. Podnevi pa se je v jasnem sončnem vremenu temperatura dvignila do 23 stopinj Celzija. Zgodilo se je celo, da je tukaj na Sv. Gori bila nočna temperatura višja od tiste v dolini, v Novi Gorici. Ali to pomeni kaj trajnejšega v spremembi vremena? Ali je teorija o ogrevanju planeta resnična in so to eni izmed mnogih pokazateljev?

22. 11. 2015: Cecilijanka na Sveti Gori. Obhajali smo jo pri sv. maši ob 16.00, pri kateri je pel svetogorski zbor pod vodstvom Jožka Hareja. Po sv. maši pa so se zboru pridružili še vsi organisti, organistke (ki so mogli) in smo v molitvi in prijetnem vzdušju v eni od dvoran naše restavracije ob domači hrani prijetno preživeli skupaj ostanek popoldneva. P. gvardijan je imel zahvalni in spodbudni nagovor zboru in organistom. Udeležence pa je nagovoril še g. Jožko Harej. Lepo druženje je vsem ugajalo, tako da ga bomo vsako leto tradicionalno ponovili.

26. 11. 2015. + Venčeslav Filipič. Na našem pokopališču je bil **pogreb duhovnika Venceslava Filipiča**. Sv. mašo v Solkanu je vodil g. škof Jurij Bizjak, na našem pokopališču pa ga je pokopal novogoriški dekan in župnik pri Kristusu Odrašeniku g. Lojze Kržišnik.

Naslovník province Stane Zore Ljubljanski nadškof in metropolit Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	telefon	fax
Provincialni minister Marjan Čuden Tržaška 85 SI-1000 Ljubljana provincialni.minister@ofm.si	+386 41 755 851	+386 1 244 4253
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **	04 537 07 20
Leopold Polikarp Bonaventura Tadej Leon Tomaž Robert Zakristija Romarski urad	03 04 05 07 08 09 18 26 00	
KAMNIK Franciščanski trg 2 1241 KAMNIK tel.: 064 179 910 kamnik@ofm.si		
Mari Pashal Lavrencij Ernest Franci	040 296 319 0593 66 486 0593 66 480 0593 66 481 0593 66 484	
KOPER Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470	0590 73 475
Andrej Boris	72 79	
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA	01 242 9***	01 242 9 313
porta gost/podstrešje 1 provincial faks/provincialat Miran faks - hiša, ZBF ZBF sam./žup. arhiv prov. arhiv Janko Marko faks - Marko Edvard Ksaver Valerijan Jan Ambrož, gvardijan pevski kor regens chori/L. nad. Vid Pavle, župnik rekreacijska soba knjižnica šivalnica župnijska pisarna zakristija obednica klerikat/Damjan, Melhior Andrež, vikar, magister	300 301 310 311 312 313 314 316 317 318 322 323 324 328 330 331 332 334 335 336 337 342 343 344 345 346 347 351 355	
LJUBLJANA - BEZIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **	
Regalat Viktor Jernej	21 22 25	
LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **	01 583 72 99
Bogdan R. Bogdan K. Gregor	75 80 82	
LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52	01 244 42 53
Anton Hieronim Zdravko Marjan Tadej Andrej Boštjan Komisariat	56 57 58 59 61 62 50	
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Drževčnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **	02 228 51 12
Tomaž H. Benedikt Franc	13 15 16	
SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00	

MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si	03 583 19 93 03 583 13 98	03 583 17 53
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91	
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*	05 330 77 51
Tomaž Marjan Vili Miran Filip	2 3 4 5 6	
NOVA ŠTIFTA Nova Štifa 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43	01 836 99 44
NOVO MESTO Franciščanski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*	07 338 14 79
Peter Marko Krizostom Janez	1 3 4 7	
PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govorilnica	05 678 21 21	
SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **	
Simon Peter Hadrijan Pepi Miha Pavel Rafael Ambrož Rafael: Župnija »Sv. Križ pri Trstu« Parrocchia »S. Croce di Trieste« Križ pri Trstu / S. Croce di Trieste, 133 I - 34151 TRST / TRIESTE	22 25 28 30 32 32 37	+39 040 220 332
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SV. TROJICA V SL. GORICAH sv.trojica@ofm.si	02 720 55 56	02 720 55 56
Jože Urbanija Grabe 33 2277 SREDIŠČE ob Dravi	02 713 40 90 051 265 793	
TUJINA		
ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007		
MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission 19 A'Beckett Street PO BOX 197 AU - KEW VIC 3101	0061 3 9853 7787 mobitel: 0061 412 555 840	0061 3 9853 6176
SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission 313 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS NSW 2160	0061 2 9637 7147 0061 2 9682 5478 mobitel: 0061 409 074 760 0061 419 236 783	0061 2 9682 7692
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919	0039 06 638 02 92
FRANCOSKA GVJAJANA Hugo Delčnjak Milan Kadunc Paroisse de St Laurent 15 Rue du Colonel Chandon Presbyterie B.P. 8 GF 97320 SAINT LAURENT DU MARONI Guyane Francaise	00594 594 341 260 GSM Milan: 00594 694 275 761	
JOHNSTOWN St. Therese's Friary 536 Decker Avenue US - JONSTOWN PA 15906	001 814 539 76 33	
LEMONT St. Mary's Friary 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT IL 60439	001 630 257 24 94	
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68	001 630 257 23 59
NEW YORK St. Cyril's Friary 62 St. Mark's Place US - NEW YORK NY 10003	001 212 674 34 42	001 212 674 34 42

Elektronski naslovi skupnosti	
Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, seggen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)
Elektronski naslovi bratov	
Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak	andrej.pollak@rkc.si
Andrej Vovk.	andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Embersič	benediktdejanembersic@gmail.com
Bernard Goličnik.	bernard.golicnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik	bernardin@susnik.si
Bonaventura Obran	peter.bonaventura.obran@gmail.com
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs.	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
C. Gostecnik	christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič	cirilb@bigpond.com
Damjan Kern	damjankern0@gmail.com
Dariko Žnidaršič	dariko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david@siol.net
Edvard Kovac	edvard.kovac@guest.arnes.si
Filip Rupnik	filipr@volja.net
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše	kovse.franc@siol.net
Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Hugo Delčnjak	delhug1938@yahoo.fr
Jan Cveteč	jan.cvetecek@gmail.com
Jan Dominik Bogataj	janco.bog@gmail.com
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Jernej Kurinčič	jernej.kurincic@rkc.si
Jože Urbanija	joze.urbanija@gmail.com
Jurij Dolenc	jurij.dolenc@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Leopold Grčar	leopold.grcar@rkc.si
Mari Osredkar	mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@amis.net
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Matej Papež	pmatej.papez@gmail.com
Melhior Grošelj	mage.maister@gmail.com
Metod Ogorevc	metodofm@sbglobal.net
Mihael S. Vovk	mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@siol.net
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafaels@libero.it
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevar	tomaz.hocvar@rkc.si
Valerijan Jenko	valerian@pacific.net.au
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop	zdravko.jakop.ofm@gmail.com

